

ΦΙΑΤ

ΤΟΥΡΙΝΟΝ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΟΡΤΗΓΑ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΑΣΣΟΝΙ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 55

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΑΓΑΠΑΤΕ

ΦΥΤΕΥΕΤΕ

ΦΥΛΑΣΣΕΤΕ

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΟΜ. ΕΛΛ. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

1 Ιουνίου 1922

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

★ ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ★

ΥΠΟ

ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΡΧΗΓΕΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ :** Α. Β. Υ. ὁ ΔΙΑΔΟΧΟΣ Ἀρχηγὸς Σ. Ε. Π.
Ἀναπληρωτὴς Αὐτοῦ : ὁ κ. Σ. Στάης Πληρεξούσιος
Γεν. Γραμματεὺς
Γεν. Ἐφορος } Λοχαγὸς Λ. Πτέρης
Ταμίας : Ὁ κ. Θ. Σκοῦφος Πληρεξούσιος καὶ Καθηγητὴς Παινεπιστημίου,
Σύμβουλοι : Ἀντιστράτηγος Στ. Γεννάδης;
 Α. Ἐξ. ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Μιχ. Γούδας Ὑποναύαρχ.
 Ὁ κ. Φιλ. Γεωργαντᾶς Τμημ. Μέσης Ἐκπαιδεύσεως
 Συνταχῆς Ἰππ. Κορδέλλας Ἰωάν.
 Ἀντιπλοίαρχος Β. Ν. Σακελλαρίου Ἀλ.
 Ὁ κ. Χρ. Πράτσικας Γεν. Γραμμ. Ὑπουργ. Δικαιοσύνης
 Ταγματάρχης Πεζ. Κίτσος Γ. Διαγγελεὺς Α. Μ. Βασιλέως
 Ὁ κ. Μαρκ. Μίνδλερ Τμημ. Στενογρ. Γραφ. Βουλῆς
 Ἰλαρχος Μπαλτατζῆς Ν.
 Ὁ κ. Ἀδ. Λευκαδίτης Καθηγητὴς Γυμναστικῆς
 Ὁ κ. Φιλ. Καρβελλᾶς Ἐπιθεωρ. Γυμναστικῆς

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΦΙΛ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.—Ταγματ. ΚΙΤΣΟΣ.—Λοχ. ΠΙΤΕΡΗΣ.—Ἰλαρχος ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

Γραφεῖα Σ. Ε. Π. : Ὀδὸς Νίκης 11.—ΑΘΗΝΑΙ
 Διευθύντρια Γραφείων : Δ^ς ΑΛΞΕ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

Ἀλληλογραφία : Γεν. Γραμματεῖα Σώμ. Ἑλλ. Προσκόπων, Νίκης 11.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφήματα : Σῶμα Προσκόπων, Νίκης 11.—ΑΘΗΝΑΣ

Dépêches : Soma Proskoron, Nikis 11.—ATHÈNES

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜ. Σ.Ε.Π. ΛΟΧ. Α. ΠΤΕΡΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΙ ΤΗΣ Δ^ΑΟΣ ΑΛΞ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 30—ΑΘΗΝΑΙ—ΙΟΥΝΙΟΣ 1922

Αριθ. 18

Ἡμερησία Διαταγή 20 Μαΐου 1922

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ

ΠΡΟΣ

τὸν Περιφερειακὸν Ἐφορον Ἀττικῆς, Ἐπόπτην Ο. Π., Ἀρχηγούς, Βαθμοφόρους καὶ Προσκόπους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἀμαρουσίου καὶ Κηφισσίας

Ἐκφράζω τὴν πλήρη μου εὐαρέσκειαν πρὸς πάντας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσκοπικῆς ἐν τῷ Σταδίῳ ἐπιδείξεως.

Αἱ εὐαρέσκειαὶ καὶ τὰ συγχαρητήρια, τὰ ὁποῖα μοι ἀπηύθυναν τόσον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ Γεν. Ἀρχηγὸς ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὅσον καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἀνήκουν εἰς Σας, ἐγὼ δ' εἶμαι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος διότι ἡγοῦμαι ὑμῶν.

Ἔστε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι, διότι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλλ. Προσκοπισμοῦ ἐδέχθητε τὴν ὑπέροχτην τιμὴν, διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου τῆς Στρατιωτικῆς Ἀξίας εἰς τὴν ἔνδοξον Σημαίαν μας διὰ τῆς χειρὸς τοῦ πρώτου τῶν Ἑλλήνων τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως καὶ Γεν. Ἀρχηγοῦ μας. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ γενομένη τιμὴ εἶναι ὁ συνδετικὸς κρῖκος τοῦ προσκοπικοῦ παρελθόντος πρὸς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον καὶ ὅτι αἱ ἀναγραφεῖσαι ὥραϊαι, εὐγενεῖς καὶ ἔνδοξοι σελίδες ἐν τῇ προσκοπικῇ Ἑλλ. Ἱστορίᾳ ὑπὸ τῶν συναδέλφων Σας πρέπει νὰ συνεχισθοῦν ζωηρότεροι, ὠραιότεροι καὶ ἔνδοξότεροι.

Ἀγαπητοὶ Πρόσκοποι,

Σεῖς θὰ εἰσθε ἡ συνειδήσις, ἡ θέλησις τῆς Ἑλλάδος. Δι' ὑμῶν αὕτη θὰ σκέπτεται, θὰ ἐργάζεται, θὰ ἐκτελεῖ. Σεῖς θὰ εἰσθε ἡ γεννεά, ἡ ὁποία θὰ τὴν ἀναπλάσῃ, ἀναδημιουργήσῃ. Ἐννοεῖτε πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀποστολὴ αὕτη καὶ ποίας βαρείας εὐθύνας συνεπάγεται.

Ὅσον ζήτε, ὅσον κρατῆτε εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς Σας τὴν θείαν φλόγα τοῦ προσκοπικοῦ Ἰδεώδους μας, ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ καὶ θὰ μεγαλοουργήσῃ. Ἐργάζεσθε ὡς νὰ εἰσθε ἡ ψυχὴ τῆς καὶ ὡς νὰ ἐξαρτᾶτο ἐξ ἐνὸς ἐκάστου ἡ εὐτυχία τῆς, ἡ ὑπαρξίς τῆς.

Τὰ αἴτια τῆς προόδου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν Ἑθνῶν εἶναι ἀνάλογα πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν τὴν πρόοδον τῶν ἀτόμων.

Ὅσον ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος θὰ εὐρίσκη θέσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἔστω καὶ ἐνὸς τῶν τέκνων τῆς, αὕτη θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ἐπανεύρη τὴν εὐτυχίαν, τὴν δύναμιν, τὴν ἐνότητα.

Οὕτω ἡ Πατρίς μας, θὰ μεγαθυνθῇ, θὰ εὐτυχήσῃ θὰ μεγαλοουργήσῃ, ἐὰν σεῖς οἱ ὁποῖοι εἰσθε ἡ συνειδήσις τῆς πράξητε πᾶν ὅτι δύνασθε διὰ νὰ διαδηλώσητε διὰ τῶν ὥραϊων, εὐγενικῶν καὶ ἱπποτικῶν πραάξεων σας, τὴν ἐπίμονον καὶ ἀναδημιουργικὴν ταύτην θέλησιν μας.

Καὶ πάλιν σὰς εὐχαριστῶ καὶ σὰς συγχαίρω.

ΛΟΧΑΓΟΣ ΠΤΕΡΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Ἡμερησία Διαταγή 21ης Μαΐου 1922

Ἀριθ. πρωτ. 21

Ὁ Γενικὸς Ἐφοροσ

Πρὸς τὰ Προσκοπικὰ Σώματα

Διαγράφεται τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος ὁ ἐνωμοτάρχης Μπῆτροσ Ἀντώνιοσ τῆσ δῆσ Ο. Πειραιῶσ διότι ἐπλαστογράφησε τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Ἐφοροσ καὶ ἀπέστειλε ἐγγραφοσ πρὸσ τὸν καθηγητὴν κ. Κόσσυβα παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἀνάπτῃ τὰ ἐκ τοῦ προσκοπισμοῦ ὠφέλη εἰσ τοὺσ μαθητὰσ του.

Καίτοι ὑπέπεσε εἰσ τὸ βαρὺ τοῦτο παράπτωμα ἐξ ἀγαθῆσ προθέσεωσ καὶ ἐξ ἀγάπησ πρὸσ τὸν προσκοπισμὸν ὁ Γεν. Ἐφοροσ εὐρίσκειται εἰσ τὴν λυπηρὰν ἀνάγκη νὰ διαγράψῃ μόνον αὐτὸν χωρὶσ νὰ τὸν καταγγείλῃ εἰσ τὴν δικαιοσύνην διὰ τὴν πλαστογραφίαν ὀρμώμενοσ ἐκ τῶν προσκοπικῶν ἄρχῶν.

Ἐπίσης διαγράφεται δι' ἀνάρμοστον πρὸσ τὸν προσκοπισμὸν διαγωγὴν ὁ ἐνωμοτάρχης Δημόπουλοσ Νικόλαοσ τῆσ ὀμάδοσ Κερκύρασ.

Ὁ Γεν. Ἐφοροσ λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦτου συνιστᾷ εἰσ ὄλοσ μεγίστην προσοχὴν ἵνα μὴ ὑποπίπτωσιν εἰσ παραπτώματα τὰ ὁποῖα θὰ πατάξῃ ἀμειλίκτωσ καὶ παραδειγματικῶσ.

Α. Πτέρησ

Ἡμερησία Διαταγή 11ης Ἰουλίου 1922

Ἀριθ. 24

Ὁ Γενικὸς Ἐφοροσ

Πρὸσ τὸν Περιφ. Ἐφοροσ Ἰωνίασ

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Εἶμαι εὐτυχὴσ γνωρίζων ὑμῖν, ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Ὑ-Ἀρμοστῆσ κ. Στεργιάδοσ ἠδύοκησε νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τὸν Μικρασιατικὸν Προσκοπισμὸν.

Εἶναι πεπεισμένος ὅτι διὰ τῆσ προστασίασ καὶ βοηθείασ τοῦ Ὑπάρχου Ἀρμοστοῦ, διὰ τῆσ πεφωτισμένησ καθοδηγήσεωσ αὐτοῦ ὑφ' ὑμῶν, διὰ τῆσ προθυμίασ, τοῦ ζήλου καὶ τῆσ ἐργατικότητοσ τῶν Βαθμούχῶν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆσ πειθαρχίασ καὶ καλῆσ διαγωγῆσ τῶν Προσκόπων ὁ Ἑλληνικὸσ Μικρασιατικὸσ Προσκοπισμὸσ θὰ ἀποβῇ ὁ μεγαλύτεροσ συντελεστῆσ τοῦ μεγάλου ἡμῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐκπολιτιστικοῦ ἔργοσ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ προτοῦ ἐγκαταλείψω τὸ εὐγενὲσ τῆσ Ἰωνίασ ἔδαφοσ, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ἐξ ὀνόματοσ τῆσ Α. Β. Ὑ τοῦ Διαδόχου Προέδρου καὶ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τὴν ἄκραν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν, διὰ τὰ μέχρι σήμερον συντελεσθέντα, ἐμοῦ δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὸν ζῆλον καὶ τοὺσ κόποσ οὓσ ὑμεῖσ καὶ οἱ συναργάτοι σας καταβάλετε πρὸσ διάδοσιν καὶ ἐπιβολὴν τῆσ προσκοπικῆσ Ἰδέασ συμβολιζούσησ τὴν φωτεινοτέρην τοῦ πολιτισμοῦ πρόδοδον.

Α. ΠΤΕΡΗΣ
Λοχαγὸσ

Ἡμερησία Διαταγή 12 Ἰουλίου 1922

Ἀριθ. 23

Ὁ Γενικὸς Ἐφοροσ

Πρὸσ τὸν Περιφ. Ἐφοροσ Ἰωνίασ

Τὸν Ἀρχηγὸν Παπαδόπουλον διαγράφω τῆσ δυνάμεωσ τοῦ Σώματοσ καὶ ἀφαιρῶ ἀπ' αὐτοῦ τὰ διάσημα τοῦ Ἀρχηγοῦ, διότι διαταχθεῖσ παρὰ τοῦ Ἐφοροσ Ἰωνίασ νὰ παρευρεθῇ εἰσ τὴν τελετὴν τῆσ ὀρκομοσίασ, οὗτοσ ὄχι μόνον δὲν ὑπήκουσε, ἀλλὰ διὰ τῆσ διαγωγῆσ του ἀπέδειξε ὅτι στερεῖται τῶν προσόντων τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ὅτι ἀναξίωσ φέρει τὰ διάσημα τοῦ βαθμοῦ τοῦτου.

Λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ γεγονότοσ τοῦτου γνωρίζω ὑμῖν ὅτι θέλω τιμωρῇ παραδειγματικῶσ πᾶν ἀπειθαρχικὸν κίνημα. Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ εἰσ ὄλην τὴν περιφέρειαν.

Α. ΠΤΕΡΗΣ
Λοχαγὸσ

Ἀριθ. 26.

Ἡμερησία Διαταγή 20 Ἰουλίου 1922

Ὁ Γεν. Ἐφοροσ

Πρὸσ τὰ Προσκοπικὰ Σώματα

Ἐντέλλομεν ὅπωσ πάντεσ συμμορφωθοῦν πρὸσ τὴν τελευταίαν κανονιστικὴν διαταγὴν μου «Περὶ διασῆμων ἱεραρχίασ» διότι παρετήρησα μετὰ λύπησ μου ὅτι παρὰ τὰσ ἀπενειλημμένασ παρατηρήσεισ μου δὲν συνεμορφώθησαν.

Α. Πτέρησ

Η ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ Σ. Ε. Π.
ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΩ ΣΤΑΔΙΩ

Εἰς τὰς 15 Μαΐου οἱ πρόσκοποι Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἀμαρυσίου καὶ Κηφισσίας ἔκαμαν εἰς τὸ Στάδιον τὴν μεγαλειτέραν καὶ σπουδαιότεραν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ σώματος ἐπίδειξιν, ὄχι μόνον διότι διὰ πρώτην φοράν ἐξετελέσθη πρόγραμμα τόσον πλούσιον δύσκολον, καὶ μὲ τόσῃ τάξιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Α. Μ. Βασιλεὺς, ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς τῶν Ἑλλ. Προσκόπων ἠδῶκε μετὰ τὴν Οἰκογένειάν του νὰ τιμῆσῃ τὴν ἐπίδειξιν, καὶ νὰ καρφώσῃ ἰδιοχείρως ἐπὶ τῆς Σημαίας τοῦ Σώματος τὸ Μετάλλιον τῆς Στρατιωτικῆς Ἀξίας Α' τάξεως, ἀπονειμηθὲν διὰ τὰς πολλαπλὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας, πού προσέφεραν οἱ Πρόσκοποι μέχρι τοῦδε.

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς Λοχαγὸς ΠΤΕΡΗΣ ἀναφέρων εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. καὶ Ἀρχηγὸν Σ. Ε. Π. τὰ τῆς Τελετῆς

Χιλιάδες κόσμου εἶχαν κατακλύσει ὁλόκληρον τὸ Στάδιον. Τὸ ἀριστερὸν παρουσίαζε θέαμα ζωηρότατον μετὰ τὰς μυριάδας τῶν μαθητῶν ὄλων τῶν σχολείων, τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τοῦ Ἐμπειρικείου. Ὁ στίδος κενός, ἀνέμενε τοὺς προσκόπους γὰρ ἐπιδοθῶν εἰς τὸ ἔργον.

Εἰς τὰς 6 παρὰ 10 κατέφθασε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Οἱ Πρόσκοποι ἐφθάσαν ὀλίγον πρότερον καὶ ἐτοποθετήθησαν κατὰ μῆκος τοῦ στίβου, εἰς παράταξιν κατὰ λόχους, καὶ μέτωπον πρὸς τοὺς Βασιλικὸς θώκους, μετὰ τὴν μουσικὴν τῆς φρουρᾶς εἰς τὸ δεξιὸν τῶν. Ἐξῴθεν τῶν Προπυλαίων ἡ χωροφυλακὴ ἐσχημάτισε ζώνην μέχρι τῆς γαφύρας τοῦ Γεῖτου. Οὐδέποτε τόση τάξις ἐπεκράτησεν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Σταδίου.

Ἀκριβῶς εἰς τὰς 6 καταφθάνουν οἱ Βασιλεῖς, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τὴν θυγατέρα του, ὁ πρίγκηψ Παῦλος, ἡ πρίγκηπισσα Αἰκατερίνη. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ μέλη αὐτοῦ. ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγον κ. Ἀξελὸν καὶ ὁ Γεν. Ἐφορὸς τοῦ Σώματος κ. Πτέρης ὑποδέχονται τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν. Ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑφ' ὄλων τῶν ἐπισήμων, ἐπιθεωρεῖ τοὺς παρατεταγμένους Πρόσκοπους. Καὶ μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν, ἐν μέσῳ τοῦ στίβου, ἡ ὄλη συνοδεία σταματᾷ. Ἡ Σημαία τοῦ Σώματος ὑπερήφανος ἀνεμίζει ἐνώπιον τοῦ ἐνδόξου Ἀνακτοῦ, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγον θ' ἀναρτήσῃ ἐπ' αὐτῆς τὸ Μετάλλιον τῆς Στρατ. Ἀξίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, δεξιὰ τοῦ Βασιλέως ἱστάμενος, ἀναγινώσκει τὸ Διάταγμα τῆς παρασημοφορίας. Ἡ στιγμή εἶνε ἐκ τῶν συγκινητικωτέρων. Τὸ Στάδιον κατάμεστον, διατρέχεται ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ ῥίγη συγκινήσεως. Σιωπὴ μεγαλοπρεπῆς βασιλεύει, καὶ μόνον ἡ δυνατὴ φωνὴ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀκούεται μεταξὺ τοῦ ἀπείρου πλήθους.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς προχωρεῖ. Βσηθούμενος ἀπὸ τὸν Διάδοχον, κρεμᾷ εἰς τὴν σημαίαν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, ἀνεχομένην ἀπὸ τὸν Γεν. Ἐφορον, τὸ παράσημον, ὡς ὑψίστην ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν θυσιῶν τῶν. Ἡ μουσικὴ παίξει τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον, καὶ χιλιάδες ὀφθαλμῶν θολώνουν ἀπὸ τὰ εὐγενικώτερα τῶν δακρῶν. Τὸ ἐν, τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐορτῆς, ἐτελείωσεν.

Ὁ Βασιλεὺς, οἱ πρίγκηπες, οἱ ἐπίσημοι μεταβαίνουν εἰς τὰς θέσεις τῶν. Ὁ στίδος ἀπομένει διὰ τοὺς Πρόσκοπους. Τώρα αὐτοί, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου κ. Φέτση, εἶνε ἀπόλυτοι κύριοι τοῦ πεδίου.

Καὶ ἀρχεται ἡ παρέλασις. Προηγούνται οἱ ναυτοπρόσκοποι καὶ ἔπονται οἱ λοιποί, κατὰ λόχους, εἰς φάλαγγας διμοιριῶν. Παρελαύνουν βάρην μέχρι τῆς σφενδόνης, χαιρετῶντες προσκοπικῶς τοὺς Βασιλεῖς, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν μετὰ βῆμα προσκοπικόν, πεντήκοντα δηλαδὴ βήματα βάρην καὶ πεντήκοντα τροχάδην. Ὅταν ἡ παρέλασις ἐτελείωσεν, οἱ Πρόσκοποι ἐχωρίσθησαν καθ' ὁμάδας. Καὶ ἕνα σφύριγμα τοῦ Περιφ. Ἐφόρου ἐστήμανε τὴν ἐναρξιν τῆς κυρίως ἐπίδειξεως.

Ἐντὸς τοῦ γυμνοῦ στίβου οἱ πεντοκόσιοι πρόσκοποι ἐσκορπίσθησαν. Καὶ μετ' ὀλίγον εἰς ὄλας τὰς γωνίας του μίᾳ πυρετώδους ἐργασίᾳ ἤρχισε. Ὅλος ὁ χώρος μετεβλήθη εἰς ἀπέραντον στρατόπεδον. Παρὰ τὸ προπύλαιον ἀντίσκηνα ἐστήνοντο εἰς δύο σειράς. Ὀλίγον ἀριστερώτερον, πρὸς τὸ μέσον, χειρουργεῖον κατασκευάσθη ἐκ κλάδων καὶ σανῶν. Ἐναντι τῆς σφενδόνης καὶ μετὰ τοὺς Ἐρμαῖς, μεγάλαι κωνικαὶ

σκηναί ανεγείροντο, και μετ' αὐτάς οἱ ναυτοπρόσκοποι ἐπλεκόν και ἐγκαθίστων σχοινίνην γέφυραν ὕψους τριῶν και μήκους δέκα μέτρων. Κεραία ὑψηλή ἐδέχετο και ἐλάμβανε σήματα ἀπὸ τὸν Λυκαθητόν, ἐνῶ ἄλλοι Πρόσκοποι ἐγκαθίστων τηλέφωνον και ὀπτικὸν τηλέγραφον. Ὁ στίβος ἦτο ὅλος ἐν συναγερμῇ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεν. Αρχηγός, και ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Αρχηγός Σ. Ε. Π., ἐπιθεωροῦντες τὸ Σῶμα Ἀθηνῶν

Δώδεκα λεπτά διήρκεσεν ἡ πυρετώδης αὐτὴ ἐργασία. Μετὰ τὴν πάροδόν των, ἡ σάλπιγξ ἐσήμανε προσοχήν. Παρατεταγμένοι ἐνώπιον τῶν σκηρῶν των, τῶν ἀντισκήνων, τῆς γεφύρας των, οἱ Πρόσκοποι καθ' ὀμάδας ἐχαιρέτων τὴν ὕψωσιν τῆς Σημαίας. Τὸ τεχνικὸν ἔργον εἶχε τελειώσει, και ἐπεσφραγίζετο μετὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς Σημαίας ἐκάστης ὀμάδος.

Νέον σφύριγμα τοῦ Ἐφόρου. Ἀρχονται αἱ παιδιαί. Ὅσοι Πρόσκοποι πρόκειται νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτάς, συγκεντρώνονται. Οἱ λοιποὶ ἐξαφανίζονται ὑπὸ τὰς σκηρὰς, ἐνῶ οἱ μικρότεροι σχηματίζουν κύκλους και παίζουν διάφορα παιγνίδια συγκεντρωτικά. Καὶ ὑπὸ τῶν μεγαλειτέρων ἐκτελοῦνται τὰ ὀφαιότερα ἀθλητικὰ παίγνια.

Ὅττω ἐκτελεῖται ὁ δρόμος ἐποδύσεως και ἐνδύσεως. Οἱ Πρόσκοποι, διηρημένοι καθ' ὀμάδας, ἐκκινοῦν φέροντες ἀνὰ ἐν ἀντίσκηνον δι' ἐκάστην ὀμάδα. Εἰς ὀρισμένα σημεῖα ὀφείλουν νὰ σταματήσουν νὰ ἀποβάλουν τμηματικῶς χιτῶνιον, ὀποδήματα, κάλτσες, νὰ φθάσουν εἰς ὀρισμένην γραμμὴν, νὰ στήσουν τὸ ἀντίσκηρόν των, νὰ ἐπάρουν τὴν Σημαίαν, και ἔπειτα πάλιν,

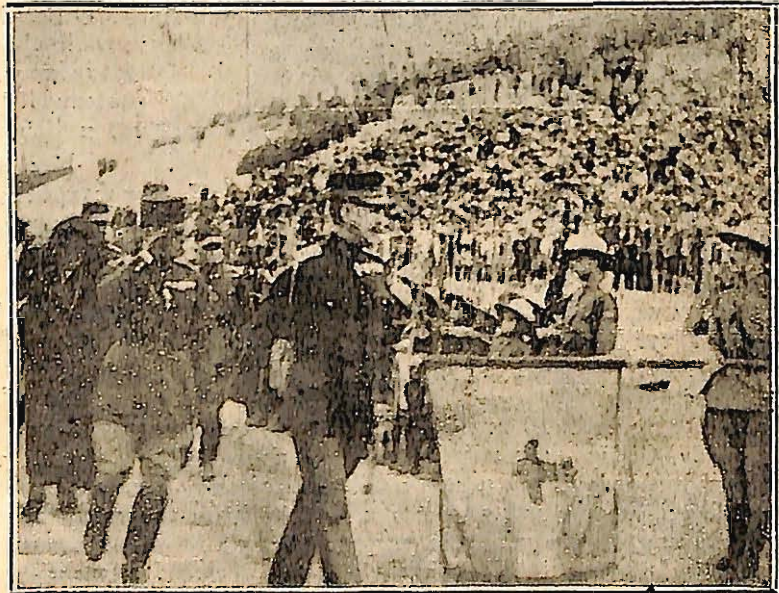
συμπύσσοντας τ' ἀντίσκηνα, νὰ ἐπανέλθουν ἐνδύμενοι εἰς τὴν ἀφετηρίαν. Ἡ ὀμάς ἡ ὀποία θὰ κἀτῶρθονε πρώτη και τακτικώτερον νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὸ τέρμα, εἶνε ἡ νικήτρια.

Τὸ γύμνασμα αὐτὸ και διασκεδαστικὸν διὰ τοὺς θεατὰς εἶνε, και ὀφελιμώτατον διὰ τοὺς Πρόσκοπους, διότι τοὺς ἐθίζει εἰς ταχύτητα, ἐτοιμότητα και τάξιν.

Και ἔπειτα ἐξετελέσθησαν διαδοχικῶς τὸ βολαῖ-μπόλ, ἡ διεκλυνητιίδα μετὰ τὸ σχοινὶ ἀπὸ μεγάλους Προσκόπους, οἱ ὀποιοὶ ἔφεραν ἐπὶ τῶν ὀμῶν μικροτέρους, κρατοῦντας και σύροντας τὴν διεκλυνητιίδα, ἔτερον γύμνασμα μετὰ μεγάλας ἐλαστικῆς σφαίρας, τὰς ὀποίας καθ' ὀμάδας και ἐφ' ἑνὸς ζυγοῦ ἔπρεπε νὰ περάσουν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ῥάχεως των ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸν τελευταῖον, ὁ ὀποῖος τρέχει και τοποθετεῖται πάλιν ἔμπροσθεν τοῦ πρώτου, και αὐτὸ μέχρις ὀτου φθάσουν εἰς τὸ τέρμα, και τὴν διεκλυνητιίδα, καθ' ἣν οἱ Πρόσκοποι, ἀντὶ νὰ κρατοῦν σχοινίον, κρατοῦνται ἀπὸ τὴν μέσην.

Εἰς τὰς 7.10 ἡ ἐπίδειξις εἶχε λήξει. Οἱ Βασιλεῖς και ἐπίσημοὶ συχαίρονται τὸν Γεν. Ἐφορον και τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, και ὑπὸ τὰς ὀυρανομήχεις ζητωκραυγὰς και τοὺς ἦχους τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑγνου, ἀποχωροῦν τοῦ Σταδίου.

Οἱ Πρόσκοποι διαλύουν τὸ στρατόπεδον, πλέοντες εἰς τὴν εὐτυχίαν των και τὸν ἐνθουσιασμόν. Οἱ Πρόσκοποι εἶνε ὀπερήφανοὶ ὀτι ἐδειξαν — διὰ πρώτην φορὰν — εἰς τοὺς Βασιλεῖς των ὀτι ἐργάζονται. Και πράγματι ἡ ἐπίδειξις ὀπῆρξε καθ' ὀλα τελεία και

Ἡ Σημαία κλίνουσα πρὸ τοῦ Βασιλέως

ανάλογος της προτιγνομένης τιμής εις την Σημαίαν του Σώματος. Έντός μιᾶς ὥρας κατώρθωσαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι καὶ τέλειοι στρατιῶται θὰ γίνουσι, καὶ ἱκανοὶ ἀθληταί, καὶ πρότυπα πολιτῶν.

Γ. Ζαλοκώστας, Ἀρχηγός

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Ὅταν, μέσα εἰς τὰς κοσμοπλημυρισμένης πλευρᾶς τοῦ Σταδίου καὶ ἐνόσῳ ἢ μουσικῇ ἐπαιξε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ὁ Βασιλεὺς ἐκρέμασεν εἰς τὴν Σημαίαν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τὸ Μετάλλιον τῆς Στρατιωτικῆς Ἀξίας, ἓνα οἷγος δέδραμεν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὰς γιλιάδας ἐκεῖνας τῶν θεατῶν. Ἦτο μία ἀπὸ τὰς ὄραιότερας συγκινήσεις πού ἤσθάνετο ὁ Ἕλλην, συγκινήσεις ἱερᾶς καὶ εὐγενεῖς τῶν παλαιῶν καὶ μεγάλων ἡμερῶν. Ἡ στιγμή ἦτο πραγματικῶς μεγάλη. Καὶ τὸ οἷγος ἐκεῖνο θὰ εἴλεγε κανεὶς ὅτι ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὰ προπύλαια, ἔφθασεν εἰς τὴν σφενδόνην, καὶ ἤλθε νὰ ἐκσπάσῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὁποῖος συγκλονιζόμενος ὁλόκληρος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν τὴν γενικὴν, ἐδιάβαζε τὸ διάταγμα τῆς παρασημοφορίας.

Ἡ στιγμή ἦτο μεγάλη. Διὰ τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὸ μαρτύριόν Του ἔβλεπε τὸν Βασιλέα εἰς ἑορτὴν πού ἐδόθη μόνον πρὸς τιμὴν Του. Διὰ τοὺς Προσκόπους — καὶ Πρόσκοποι δὲν

τῶν Ἀρχηγόν.

Διότι εἶχαν ἐργασθῆ, εἶχαν κοπιᾶσαι καὶ εἶχαν θυσιάσθῃ οἱ Πρόσκοποι μέσα εἰς τὰ δέκα χρόνια τῆς Προσκοπικῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι.

Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τὸ Σῶμα, πού μόλις εἶχε συσταθῆ, προσέφερεν ἀληθινὰς ὑπηρεσίας. Ἐβλεπε κανεὶς παντοῦ, εἰς τὰς κυριωτέρας μας πόλεις, ἐνίοτε καὶ εἰς ἀπομακρυσμένα σημεῖα τοῦ Με

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης ἀναγινώσκων τὸ Διάταγμα τῆς ἀπονιμῆς

τώπων, τὰ πρόθυμα παιδιὰ νὰ ὑπηρετοῦν ὡς τραυματιοφορεῖς, ἀγγελιαφόροι, τηλεφωνισταί, ποδηλατισταί. Καὶ εἰς τὰ παραλήγματα νέοι ἀμύστακες ἀκόμη ἐγύμναζαν νεοσυλλέτους, διπλοὺς τὴν ηλικίαν ἀπὸ αὐτούς.

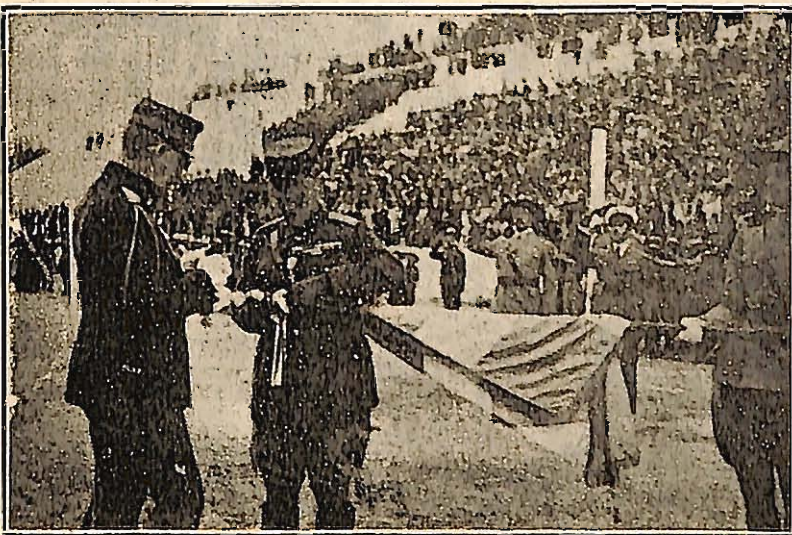
Ὑπηρετήσαν τὴν κοινωνίαν εἰς ὅλα τὰ φιλανθρωπικά της ἔργα, βηθηθῶντες εἰς κάθε ἔρανον, κάθε ἀγοράν, κάθε ἑορτὴν.

Ὑπῆραν ἀξιοθαύμαστοι κατὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ἔσπευσαν νὰ διακινδυνεύσουν τὴν ζωὴν τῶν ἐκ τῶν πρώτων.

Ὅταν λυπηρὰ σύρραξις ἀνετάραξε τὸ 1916 τὴν πρωτεύουσαν, οἱ Πρόσκοποι ἐπεδόθησαν ὑπ' αὐτὰς τὰς σφαίρας εἰς τὸ ἔργον περισυλλογῆς τραυματιῶν περὶ τὸ Ροῦφ.

Καὶ ἡ δρασὶς τῶν ἐξηκολούθησε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διαρκούντος τοῦ παρόντος πολέμου, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὰς φορικιαστικὰς τραγωδίας τοῦ Ἀϊδινίου καὶ τῶν Σωκίων.

Ὅταν ὁ Ἕλληνικὸς Στρατὸς προήλαυεν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἰς κάθε πόλιν ἢ ὁποία κατέ-

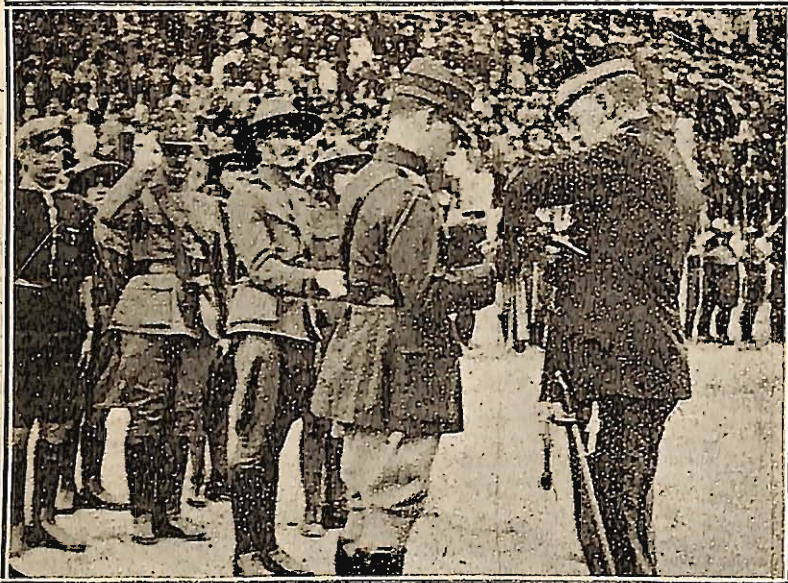

Ἡ παρασημοφορία τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων

ἦσαν μόνον τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἠσθάνοντο τὴν ἰδέαν τοῦ Προσκοπισμοῦ — ἦτο ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐπιβράβευσις τῆς ἐργασίας, τῶν κόπων, τῶν θυσιῶν τοῦ Σώματός των, ἀπὸ τὸν Λατρευτόν

λαμβάνετο, συνιστάτο όμως προσκοπική από τὰ Ἑλληνόπουλα. Καὶ ἐσχηματίσθησαν οὕτως αἱ πρῶται ομάδες εἰς τὴν Σμύρνην, τὴν Μαγνησίαν, τὸ Σαλεγγῆ, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὸ Ἄϊδίνι, τὰς Κυθωνίας. Οἱ μικροὶ Ἕλληνες μὲ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν ἐγίνοντο Πρόσκοποι καὶ ἐμύωντο τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν νόμον

μετάλλια εἰς τὸ στήθος. Καὶ ὅταν ὁ Ὑπουργὸς ἐδιάβαζε τὸ Διάταγμα καὶ ἐφθασεν εἰς τὴν τραγοδίαν τοῦ Ἄϊδινίου, ἀφθονα δάκρυα ἐκύλισαν ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ παρασημοφορημένου προσκόπου. Ἐνθυμήθη τοὺς σκοτωμένους συντρόφους, ἐνθυμήθη τὸν Χάρον, ὁ ὁποῖος παρ' ὀλίγον θά εἶχε πάρει

τοῦ Προσκοπισμοῦ. Αὐτοὶ θὰ ἦσαν οἱ πρῶτοι ἰθαγενεῖς φορεῖς τῆς ἀπελευθερωτικῆς Ἰδέας καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν δούλων Ἑλλήνων εἰς τὴν πραγματικὴν Ἑλληνικότητα.

Καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, καὶ ἡ

καὶ αὐτόν. Ἦτο ὁ μόνος διασωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος — μολονότι εἶχε καὶ αὐτὸς κρεμασθῆ — Πρόσκοπος τοῦ Ἄϊδινίου. Καὶ τότε εἶλεπε τὸν Βασιλέα του, εἶλεπε τὴν ἐπιβράβεισιν τοῦ προσκοπικοῦ ἔργου, ἠσθάνετο τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν, ἐνόμιζε ὅτι τώρα μόνον, μετὰ τὴν τραγοδίαν, συ-

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς,

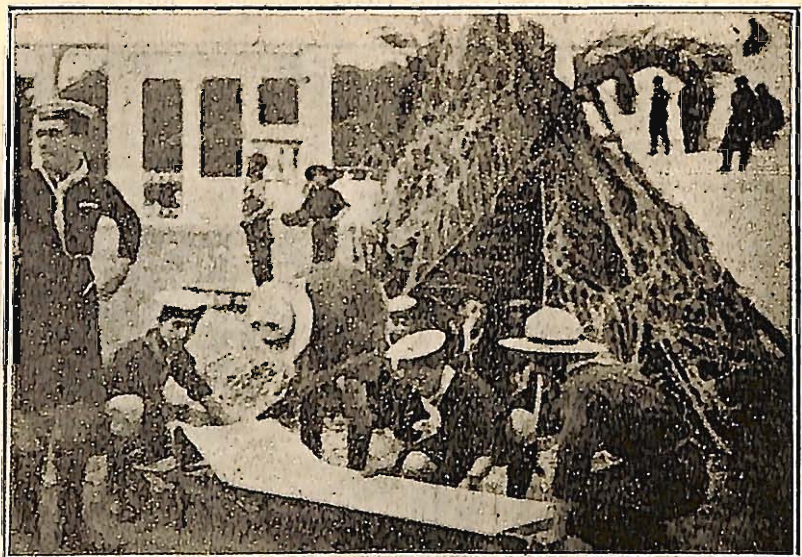
βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Διαδόχου,

κρεμᾷ τὸ παράσημον

εἰς τὴν Σημαίαν

Κατασκευὴ καλύβης
Πρώτων Βοηθειῶν

ἐμμονὴ εἰς τὴν Ἰδέαν, ἔκαμαν ἥρωας τὰ παιδιά ποὺ ἐκρέμασαν οἱ Τούρκοι εἰς τὸ Ἄϊδίνι, καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἔσφαξαν ἀφοῦ τὰ ἀπήγαγον ἐκ Σοκίων.

Εἰς τὸ Στάδιον, ἀριστερὰ τῆς Σημαίας τῶν Προσκόπων, ἐστέζετο ἓνα παιδί μὲ δύο στρατιωτικὰ

νέροχται. ξαναζῆ.

Τὰ δάκρυα τοῦ Προσκόπου τοῦ Ἄϊδινίου δαήρξαν τὸ ὠραιότερον μέρος τῆς Μεγάλης Στιγμῆς καὶ τῆς ὠραίας Τελετῆς.

Γεώργιος Ζαλοκώστας, Ἀρχ. Προσκόπου

ΠΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ

Η ΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

1. Σκοπός: — Σκοπός του Προσκοπισμού, ως γνωστόν και καθώς αναγράφεται εις τὸν Ὁργανισμόν τοῦ Σώματος, εἶναι: «*ἡ ἀνάπτυξις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ἡ ὑγιῆς διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν διὰ τῆς ἐμπειρίας ἠθικῶν ἀξιωματῶν καὶ τῆς ἐμπράκτου βιωτικῆς αὐτῶν διαπαιδαγωγήσεως*».

2. Μέσα. — Ὁ σκοπὸς δὲ οὗτος δὲν διδάσκεται εἰς τὸν Πρόσκοπον οὔτε διὰ θεωριῶν, οὔτε διὰ σχολικῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ διὰ τῶν *παιδιῶν*. Πρὸς παιδας ἀπευθύνεται καὶ διὰ παιδιῶν καὶ παιδικῶν μέσων ὡφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματός του διὰ νὰ εἶναι συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχάς του. Καὶ ὄντως. Εἶναι δὲ ἡ διάταξις αὕτη σοφωτάτη καὶ στηρίζεται πρὸ παντός εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν, καθ' ὅσον Προσκοπισμὸς καὶ Παιδαγωγικὴ ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πεδίου καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

3. Ἀπόδειξις: — Ἦδη αὐτὸς ὁ Πλάτων στοῦς Νόμους του ἔγραψεν: «Φημι τὸν ὀτιοῦν ἀγαθὸν ἄνδρα μέλλοντα ἔσεσθαι, τοῦτο αὐτὸ ἐκ παιδῶν εὐθύς μελετᾶν δεῖν, *παίζοντά τε καὶ σπουδάζοντα*, ἐν τοῖς τοῦ πράγματος ἐκάστοις προσήκουσιν...» Π. χ. ὁ μέλλων νὰ γίνῃ καλὸς οἰκοδόμος πρέπει εἰς τὰ παιχνίδια του νὰ οἰκοδομῇ τί παιδαριῶδες καὶ νὰ μεταχειρίζεται ὄργανα καὶ ἐργαλεῖα μικρά, μιμήματα τῶν ἀληθινῶν. Ὁμοίως καὶ ὁ μέλλων νὰ γίνῃ καλὸς τέκτων, ἢ στρατιωτικὸς, ἢ ἄλλος τίς... Ἐκ παραλλήλου δὲ πρὸς τὴν πρακτικὴν ταύτην ἐξάσκησιν, πρέπει νὰ συμβαδίζῃ λέγει ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, καὶ ἡ θεωρητικὴ μάθησις. Αὐτὴν θεωρεῖ ὡς ὀρθὴν παιδείαν καὶ ἀγωγὴν. Ὁφείλλει δὲ ὁ παιδαγωγὸς κατὰ ταῦτα νὰ προσπαθῇ *διὰ τῶν παιδιῶν* ἐκεῖ νὰ τρέψῃ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν παιδῶν, ὅπου ἕκαστος ἔχει κλίσιν, καὶ ὅπου ἡ ψυχὴ του αἰσθάνεται ἔρωτα καὶ ἡδονήν. Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ παιδαγωγοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλοῦ Ἀρχηγοῦ ομάδος Προσκόπων. Αὐτὸ δὲ τονίζει κατ' ἐξοχὴν καὶ αὐτὸ ἐπιτηδεύεται διὰ τῶν ὀργάνων του ὁ Προσκοπισμὸς....

«Τρέφετε, λοιπὸν λέγει ἐκ τῆς χώρας τοῦ Προσκοπισμοῦ ὁ Ἀμερικανὸς Καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Τζαίμς, τρέφετε τὸν ἀξαναπόμωτον ἄνθρωπον δι' ἐμπειρίας, πρὶν ἢν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος δεικνύει φυχικὴν κλίσιν...» Ἀλλὰ ἕως ὅτου χωρισθῇ καὶ ἐκδη-

λωθῇ ἡ κλίσις αὕτη ²στὸ παιδί τρέφετε αὐτοὺς καὶ ἀνατρέφετε συστηματικῶς καὶ κατὰ μέθοδον. Τὴν μέθοδον δὲ αὐτὴν καὶ τὸ σύστημα θὰ εὑρετε εἰς τὸν σοφὸν Ὁργανισμόν τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ σὲ ὅλα τὰ βιβλία του. Διὰ τὴν «ὁ παῖς, διαρκῶς σφυροκοπῶν καὶ προνίζων—αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ σύστημα τοῦ Προσκοπισμοῦ—κατασκευάζων καὶ ἀνασκευάζων πράγματα, ὅπως λέγει ὁ Τζαίμς, οὐ μόνον ἀσκεῖ τοὺς μῦς πρὸς συντεταγμένην καὶ ἀρμονικὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ ἀποταμιεύει φυσικὰς ἐννοίας, αἵτινες εἶναι εἰς αὐτὸν δι' ὄλου τοῦ βίου ἡ κρηλὶς τῆς γνώσεως τοῦ ὑλικοῦ κόσμου». Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ μόνον: Ὁ Προσκοπισμὸς ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν του ἐποπτικῶς καὶ φυσικῶς, ὅπως ἤθελε καὶ ὁ Σπένσερ. Ὁ Πρόσκοπος ζῆ καὶ ἀναπτύσσεται σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἐν τῇ φύσει. Ἡ δὲ φύσις εἶναι πῶς γινώριστος εἰς αὐτὸν καὶ τὰνάπαλιν. Ἐποπτικὴ λοιπὸν διδασκαλία καὶ χειροτεχνικὰ γυμνάσια συγκροτοῦν τὸ σύστημα καὶ τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας τῶν Προσκοπικῶν ἀρχῶν...

4. Ἀνάπτυξις. — Ὁ Προσκοπισμὸς ὅμως δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ. Βαδίζει ἀκόμη περαιτέρω ἀναπτύσσων τὸ σύστημά του καὶ τὰ μέλη του. Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὸν Πρόσκοπον ὄχι ὡς ἄτομον, ἀλλ' ὡς κοινωνίαν καὶ ὡς ἠθικὸν ὄν, προβαίνει εἰς τὴν ῥύθμισιν τῶν σχέσεων αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἠθικῶν ὄντων. Σχέσις πρὸς ἑαυτόν· σχέσις πρὸς τὸν Θεόν· σχέσις πρὸς τὴν οἰκογένειαν· σχέσις πρὸς τὴν κοινωνίαν· σχέσις πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Πατρίδα· σχέσις πρὸς τὴν ἀλάλον φύσιν. Σχέσις πρὸς τὴν Φύσιν καθόλου. Ὅλας αὐτὰς δὲ τὰς σχέσεις τὰς εὐρίσκομεν συνοψιζομένας στὸν ὄρκον ποὺ δίδει ὁ Πρόσκοπος, εἰσερχόμενος εἰς τὰς τάξεις τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἀναλυόμενας στὸν Νόμον τῶν Προσκόπων.

«Ὅλα αὐτὰ διδάσκεται ὁ Πρόσκοπος καὶ τὰ διδάσκεται διὰ τῶν παιδιῶν· διότι βάσις τῆς ἐπιτεύξεώς τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐργασίας τοῦ Προσκοπισμοῦ εἶναι τὰ *παιχνίδια*.

5. Συμπέρασμα. — Εἶναι ἐντελῶς ἀδικὸς ἡ μομφὴ ποὺ ἀποδίδουν τινὲς εἰς τὸν Προσκοπισμόν, ὅτι οὗτος στερεῖται σοβαρότητος, ὡς μεταχειριζόμενος μέσα παιδαριώδη. Πράγματι μεταχειρίζεται τοιαῦτα μέσα, ἀλλὰ στηριζόμενος εἰς σοφὰ καὶ σαφῆ πορίσματα τῆς παιδαγωγικῆς. Εὐχῆς ἔργον δὲ θὰ ἦτο ἐὰν τὰ πορίσματα ταῦτα ἐφήρμοζε καὶ τὸ Σχολεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον τοσαύτας ὑπηρεσίας προσφέρει ὁ Προσκοπισμὸς...

Προφύλακαὶ Ἑορῆ-Σιγῆρ 10 Μαΐου 1922

Χρ. Μ. Ἐνισλειδῆς, Ἀρχηγός.

FLORENCE MONTGOMERY

Ο ΠΑΡΕΞΗΓΗΘΕΙΣ

(MISUNDERSTOOD)

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Λόδου ALEX

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Δύο ξανθὰ κεφαλάκια τὸ ἓνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο ἦσαν κολλημένα εἰς τὰ γυαλιὰ τῶν παραθύρων καὶ τέσσαρα ματάκια γαλανὰ ἐκύτταζαν στενοχωρημένα τὸν συννεφιασμένο οὐρανὸ καὶ τοὺς βρεγιμένους δρόμους.

Τί ὑγρὸ μελαγχολικὸ ἀπόγειμα! Καὶ κύτταζαν τί ἀνυχία, σήμερα ἀκριβῶς ἐφθίνανε ὁ πατέρας των ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ πάνε νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν εἰς τὸν Σταθμόν.

Τὸ ἀμαξάκι δὲν ἐχωροῦσε πολλοὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Βιργινία, ἡ παιδαγωγὸς των δὲν θὰ τὰ ἐσυνώδευε καὶ θὰ ἐπήγαιναν μόνον των, τὴ δὴ ἀδελφάκια μὲ τὸν γέρο-Πέτρον τὸν ἀμαξηλάτην, ἀφοῦ βεβαίως θὰ τὰ ἔβαζαν νὰ ὑποσχεθοῦν ὅτι θὰ ἦσαν φρόνιμα, δὲν θὰ ἔτρεχαν νὰ κατέβουν πρὶν σταματήσῃ ἡ ἀμαξα καὶ δὲν θὰ ἔσκυβαν νὰ κυττάζουσαν τοὺς τροχοὺς.

Τὸ εὐχάριστο αὐτὸ γεγονός, ν' ἀποχωρισθοῦν μίαν ὀλόκληρον ὥραν τὴν Βιργινία δὲν τοὺς συνέβαινε σιγὰ καὶ νὰ χάσουν μίαν τέτοιαν εὐκαιρίαν! Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Βιργινία δὲν ἦτο κακὴ, ἀλλὰ αὐταὶ αἱ αἰωνίαι ἀπαγορεύσεις της: « Ne faites pas ceci, ne faites pas cela » χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος κατὰ τὴν ἀντίληψίν των... Δὲν ἤμποροῦσαν νὰ καταλάβουν τὰ ἀσυλλόγιστα παιδιὰ πὼς ἂν κάποτε τοὺς ἐφέρετο αὐστηρὰ ἦτο, διότι εἶχε μεγάλην εὐθύνην διὰ τὴν ἀνατροφὴν των, διὰ τὴν ὑγείαν των, διὰ τὴν μόρφωσίν των.

— Ὁ Νόλλυ ὁ μικρός, ἔλεγεν εἰς τὸν πατέρα των, εἶναι πολὺ καλὸς ὅταν εἶναι μόνος του, ἀλλὰ ὅταν εἶναι μὲ τὸν κ. Χάρου δὲν ἤμπορῶ νὰ τοὺς ἐπιβληθῶ.—Καὶ ἔσταύρωνε τὰ χέρια της ἀπελπισμένη.

Ὁ σερ Ἐβεραρ Ντάκομ ἦτο μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων καὶ ἐπερνοῦσε τὸν περισσότερον καιρὸν του εἰς τὸ Λονδίνο, ὥστε τὰ παιδιὰ του ποὺ ἔμεναν εἰς τὸ Ἄμπεϊ τὸν ἔβλεπαν πολὺ ὀλίγας φορὰς τὸ ἔτος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς Κυριακὰς ὅπότεν ἔπρεπε νὰ ἔχη τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀκούῃ πάντα τὰ ταραύονα

τῆς Βιργινίας ἐναντίον τοῦ κ. Χάρου καὶ ἰδίως τὴν ἀνησυχίαν ποὺ ἐξέφραζε διότι ὁ Νόλλυ ποὺ ἦτο μᾶλλον λεπτοφυὴς καὶ στενοθύραξ ὑπερέντεινε τὰς δυνάμεις του διὰ ν' ἀκολουθῇ τὸν Χάρου εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις του: σκαρφαλώματα εἰς δένδρα, πηδήματα, τρεχάματα καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλα.

Πράγματι τὰ δύο παιδιὰ διέφεραν πολὺ ὁ Νόλλυ πενταετὴς μόλις ἦτο λεπτοφυὴς ὅπως εἶπαμε καὶ εἶχε ἀνάγκην μεγάλης προσοχῆς νὰ μὴ κρυώσῃ, νὰ μὴ κουρασθῇ, νὰ μὴ τρέξῃ, διότι εἶχε πρόωρον ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ ὁ Χάρου ποὺ ἦτο κατὰ τρία ἔτη μεγαλύτερος του ἦτο γερός, ζωηρός, ἀκούραστος καὶ τολμηρός εἰς μέγαλον βαθμόν.

Ὁ λόρδος Ντάκομ ἔδειχνεν ἀπὸ μᾶς ἀρχῆς προτίμησιν διὰ τὸν μικρότερον καὶ πολλάκις ἡ μακαρίτις μητέρα του εἶχε παραπονεθῆ δι' αὐτό, ἀλλὰ ὁ σερ Ἐβεραρ εἶχε πάντα πρόχειρον τὴν δικαιολόγησιν: — Εἶναι τόσο λεπτοκαμωμένος ὁ καυμένος ὁ Νόλλυ!

Ὅταν ἡ λαίδη Ντάκομ ἀπέθανεν ὁ Χάρου δὲν εἶχε κανένα νὰ φροντίσῃ δι' αὐτόν, διότι καθὼς εἶπαμε ὅλαι αἱ φροντίδες καὶ αἱ περιποιήσεις τοῦ πατρὸς του ἦσαν διὰ τὸν μικρόν. Ὅταν διὰ τελευταίαν φορὰν ἀνντίκρουσε τὸ γλυκὺ βλέμμα τῆς μητρὸς του καὶ εἶδε τὰ ἄγαπημένα μάτια νὰ κλείνουσαν διὰ πάντα ἐνόησεν ἂν καὶ πολὺ μικρὸς πὼς ἔχανε τὸν προστάτην του! Δὲν θὰ εὑρισκε πιά μιὰ ἀγκαλιὰ ἑτοιμὴ νὰ τὸν δεχθῇ, δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ κρύβῃ τὸ σγουρὸ κεφαλάκι του καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὰ σφάλματά του βέβαιος ἐκ τῶν προυτέρων πὼς θὰ τὸν ἐκρίναν μὲ καλωσύνην καὶ θὰ τὸν ἐσυγχωροῦσαν.

Δὲν ἄργησε ἐν τούτοις νὰ συνηθίσῃ τὴν νέαν του ζωὴν. Ὑπερήφανος καθὼς ἦτο δὲν ἔδειχνεν εἰς κανένα τὸν πόνον του, ἐκλείσθη εἰς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του καὶ ὁ πατέρας του ποὺ τὸν ἔβλεπε πάντα εὐθυμον καὶ γελαστόν τὸν ἐχαρκατήρισεν ὡς « ἓνα παιδί χωρὶς καρδιά ». Ἀδιάφορον ἂν τὸ παιδί αὐτὸ

τὸ «*χωρίς καρδιά*» ἔκλαιεν ὥρας ὀλοκλήρους κρυφὰ ἀπὸ ὅλους καὶ ἐπεκαλεῖτο τὴν μνήμην τῆς Μητρός του ποῦ ἦτο μακρὰν, πολὺ μακρὰν διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Αὐτὰ ὅλα συνέβαιναν πρὸ δύο ἐτῶν, ἀλλὰ τώρα ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἦτο ἀρκετὰ ἀπομεμακρυσμένη καὶ ὁ Χάρου ποῦ εἶχεν ἀρκετὰ σκληρυνθῆ ἀπὸ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μόνον ἐσυλλογίζετο τὴν εὐτυχίαν τῶν παλαιῶν ἡμερῶν.

Κάποτε ἐν τούτοις ἓνα μικρὸν ἀντικείμενον, ποῦ ἀνῆκεν εἰς τὴν προσφιλή του νεκρὰν, μία φωτογραφία, ἓνα βιβλίον, ἔκαμναν τὸ παιδικὸν μέτωπον νὰ σκιθρωπάσῃ διὰ μιᾶς καὶ τὰ γαλανὰ ἐκφραστικὰ μάτια ἐπλημμύριζαν ἀπὸ δάκρυα ἐνῶ ἔσφιγγε μὲ πῆσιμα τὰ χεῖλη του.

Εἰς τὸ σαλόνι ὑπῆρχε μία μεγάλη ἐλαιογραφία τῆς λαίδης Ντάκομι μὲ τὸν Χάρου εἰς τὰς ἀγκάλας της καὶ ὁ μικρὸς ἀπροστάτεντος συχνὰ ἐξαπλώνετο ἀπέναντί της εἰς τὸν μεγάλον κοναπέ καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ ὥρας ὀλοκλήρους μὲ τοὺς ἀγκώνιας ἀκουμπησιμένους εἰς τὰ γόνατά του καὶ τὴν κεφαλὴν στηριγμένην εἰς τὰ χεῖρα του. Ὅταν οἱ ὑπηρέται ἤνοιγαν τὰ παράθυρα ἕδιὰ νὰ ξεσκονήσουν τὸ δωμάτιον, τότε ἐπήγαιαν καὶ τὰ δύο παιδιὰ μέσα καὶ ὁ Χάρου διηγείτο εἰς τὸν ἀδελφόν του ὅλα ὅσα ἐνεθυμείτο διὰ τὴν Μητέρα των.

Ὁ Νόλλυ ἔτρεφε μεγάλον θαυμασμὸν καὶ συγχρόνως σεβασμὸν διὰ τὸν Χάρου, ἦκουε δὲ πάντοτε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ὅλα ὅσα τοῦ ἔλεγεν. Πύση ὅμως ἦτο ἡ ἀπογοήτευσίς του ὅταν ἦκουε τὸν Χάρου νὰ τοῦ λέγῃ μὲ λύπην: «Δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς, γιατί σὺ δὲν τὴν θυμάσαι καθόλου».

Ἡ μεγαλειτέρα ἀπελπισία τῆς Βιογινίας ἦτο ὁ συνασπισμὸς τῶν δύο παιδιῶν καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλεγεν εἰς τὸν Χάρου νὰ φορέσῃ τὸ ἀδιάβροχό του καὶ νὰ πάῃ αὐτὸς εἰς συνάντησιν τοῦ Πατρός του, ἀλλὰ αὐτὸς ἤρνεϊτο μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν Νόλλυ χωρὶς συντροφιάν.

Ἐπὶ τέλους ὁ σὲρ Ἐβεραρ ἔφθασε καὶ τὰ δύο παιδιὰ ἔτρεξαν εἰς προὔπαντησίν του.

Αὐτὸς τὰ ἐνηγκαλίσθη, τὰ ἐφίλησε καὶ τοὺς εἶπε μὲ χαμόγελο:

— Λοιπόν, πὼς πᾶμε; Ἐσπάσαμε κανένα πόδι, ἐκτυπήσαμε τὸ κεφάλι; Ὅχι; Τόσο τὸ καλλίτερο! Ἐλάτε τώρα νὰ σᾶς παρουσιάσω εἰς αὐτὸν τὸν κύριον. Ἄν μαντεύετε ποῖος εἶναι;

Ὁ Χάρου ἐκύτταξε προσεκτικὰ καὶ κατακόκκινος ἐψιθύρισε:

— Εἶναι ὁ θεῖος Κάρολος ποῦ εἶχεν ἔλθῃ ἄλλοτε ... πρῖν...

(ἀκολουθεῖ)

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Ὁ Παρεξηγηθεὶς» δὲν εἶναι διήγησις ποῦ θὰ εὐχαριστήσῃ μόνον τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ ὅλους ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ παρακολουθήσουν τὴν παιδικὴν ψυχὴν εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἐξέλιξιν.

Χρειαζέται τόση λεπτότης αἰσθημάτων διὰ νὰ ἐμβαθύνῃ κανεὶς εἰς μίαν παιδικὴν ψυχὴν! Πόσας φορὰς παρανοοῦμεν τὰ παιδιὰ! Ἐνίοτε μᾶς ἀνοίγουν τὴν ψυχὴν των μὲ ἓνα βλέμμα, μὲ ἓνα χαμόγελο, μὲ μίαν λέξιν, ἀλλὰ περνοῦν ὅλα ἀπαρατήρητα καὶ τὸ παιδί κλείνεται πάλι εἰς τὸν ἑαυτὸ του.

Διὰ τοῦτο ἡ συγγραφεὺς ποῦ τόσον ἐμελέτησε τὴν παιδικὴν ψυχὴν καὶ ἐνεβάθυνεν εἰς αὐτὴν προσεπάθησε μὲ τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ποῦ ἔγραψε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων, οὕτως ὥστε νὰ δίδωσι μεγαλειτέραν σημασίαν εἰς μικροπράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κάποτε ξερατᾶται ἡ εὐτυχία ἢ καὶ ἡ ζωὴ ἴσως ἑνὸς παιδιοῦ.

A. M.

ΑΠὸ τὸ ΚΑΡΝΕ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ ΧΑΡΥ

Η ΒΡΟΧΗ

Εἶχαμε φύγει μὲ ὥραϊο ἥλιο, μὰ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν βαρεὰ καὶ ἔκανε τόση ζέστη!

Ξάφνου ὅλα σκοτεινίασαν, μολυβένια σύννεφα σκέπασαν τὸν οὐρανὸ καὶ χονδρὲς ψυχάλες ἄρχισαν νὰ πέφτουν.

Τί κρίμα! πὼς χάλασε ὁ καιρὸς!

— Γρήγορα παιδιὰ στίς σκηνές σας!

— Κύριε Ἀρχηγέ, ἀφήστε μας νὰ μείνωμε ἔξω εἶναι τόσο εὐεργετικὴ αὐτὴ ἡ βροχὴ ὕστερα ἀπὸ τόση ζέστη!

Καὶ τὰ παιδιὰ τρέχουν χαρούμενα, βρέχονται, τραγουδοῦν, πηδοῦν...

Μετὰφρασίς Δ)ος ALEX

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μᾶς εἰδοποιοῦν ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Προσκοπικὸν Γραφεῖον, ποῦ ἐδρεύει εἰς Λονδίνον, ὅτι τρεῖς Πορτογάλλοι ταξειδεύοντες ὑπὸ τὴν ιδιότητα Προσκόπων καὶ ἐπισκεπτόμενοι διάφορα Προσκοπικὰ Σώματα, δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένοι Πρόσκοποι καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ ὡς τοιοῦτοι.

PIERRE GIRARD

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΩΡΜ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΟΜΑΔΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Μετάφρασις

ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ἐπὶ

Δοκ. Μ. - Χ. ΔΟΥΡΙΩΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦταν ἓνα σχολεῖο αὐτενεργείας, σχολεῖο ποῦ παρακινούσε σὲ μιὰ ζωὴ γεμάτη υγεία, ζωὴ δυνατώτερη ἀπ' ἐκείνη ποῦ ζοῦν συνήθως οἱ ἄνθρωποι. Μὲ τῆς ἐκδρομῆς, μὲ δορισμένα γυμνάσια, ἐδυναμώναν τὸ σῶμα, μὲ τὴν πειθαρχία δὲ καὶ συγχρόνως μὲ κατάλληλη διδασκαλία ἐξελίσσετο καὶ ἐκαλλιτέρευε ὁ χαρακτήρας τῶν παιδιῶν. Τὰ ἐπαρακινούσαν εἰς τὴν εἰλικρίνεια, στὴν ἀτομικὴ ὑπερηφάνεια, στὴν ἀγάπη γιὰ τὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὴν προσπάθεια ποῦ γυρεῖ ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο.

Ὁ Φίλιππος ἐνδιαφέρετο πολὺ γιὰ ὅ,τι ἄκουε. Τοῦ φάνηκε πῶς στὰ λόγια τοῦ φίλου του διέκρινε τὴν ἐνέργεια ποῦ ἐζητοῦσε. Καὶ μὲ λίγα λόγια ἄφησε τὸν Ἀριστείδη νὰ καταλάβῃ τί σκεπτόταν.

— Θαυμάσια, τοῦ ἀπήντησεν αὐτός. Ἀκριβῶς σήμερα σκεπτόμουν πῶς θὰ εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ ἓναν ὑπαρχηγό. Ἄκουσε τί θὰ κάμωμε: θὰ σοῦ δώσω αὐτὸ τὸ ἐγκόλλιο. Ἐδῶ μέσα θὰ δῆς τὸ σκοπὸ μας καὶ τὸ λόγο τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σώματος. Θὰ διαβάσῃς ἀκόμη καὶ τὸν Νόμο μας. Ἐγὼ δὲ θὰ ἔλθω αὔριο σπῆτί σου νὰ σοῦ δώσω καὶ ὅ,τι ἄλλες συμπληρωματικῆς πληροφορίας θέλεις.

Ὁ Φίλιππος μὲ τὴν καρδιά ἐλαφρότερη γύρισε σπῆτι του. Ἐπῆγε κατ' εὐθείαν στὴν κάμαρά του, ἐκλείσε τὴν πόρτα του γιὰ νὰ εἶναι ἡσυχώτερος καὶ ἐβυθίσθηκε στὸ διάβασμα τοῦ μικροῦ βιβλίου:

«Ἡ προσκοπικὲς ὀμάδες ἰδρύθησαν μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἀναπτύξουν ἀρμονικὰ τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις τῶν νέων.

Ἡ ὑπόσχεσις ποῦ δίνει ὁ πρόσκοπος εἶναι ἡ ἐξῆς: «Ὑπόσχομαι, ἐπὶ λόγῳ τιμῆς, νὰ καταβάλω κάθε προσπάθεια:

1ον. Διὰ νὰ ἐκτελέσω τὸ καθῆκον μου πρὸς τὴν Πατρίδα.

2ον. Διὰ νὰ βοηθήσω τὸν πλησίον μου.

3ον. Διὰ νὰ τηρήσω τὸ νόμο τοῦ προσκόπου.

Ὁ Νόμος τοῦ Ἑλβετοῦ προσκόπου ἔχει ὡς ἐξῆς:

1ον. Ὁ λόγος τοῦ προσκόπου εἶναι ἱερός.

2ον. Ὁ πρόσκοπος σέβεται τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἄλλων.

3ον. Ὁ πρόσκοπος προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του στοὺς ἄλλους καὶ προσπαθεῖ καθημερινῶς νὰ φανῇ χρήσιμος σὲ κάποιον.

4ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι καλὸς υἱός, εἶναι φίλος καὶ ἀδελφὸς ὅλων τῶν ἄλλων προσκόπων.

5ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι εὐγενὴς καὶ φέρεται ἱποτικά.

6ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι καλὸς πρὸς τὰ ζῷα καὶ προσνατεῖ τὰ φυτά.

7ον. Ὁ πρόσκοπος γνωρίζει νὰ ὑπακούῃ.

8ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι πάντοτε εὐθύμος.

9ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι ἀποφασιστικὸς καὶ γενναῖος.

10ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι ἐργατικὸς καὶ οἰκονόμος.

11ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του.

12ον. Ὁ πρόσκοπος εἶναι καθαρὸς εἰς τὸ σῶμα, τὰς σκέψεις, τὰ λόγια καὶ τὰς πράξεις του.

Ὁ πρόσκοπος τηρεῖ αὐτὸν τὸν νόμον εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τοῦ βίου του».

Ὁ Φίλιππος ἐξεπλήγη μὲ τὴ σοβαρότητα αὐτοῦ τοῦ προγράμματος. Ἐσυλλογίστηκε πῶς ζητοῦσαν παρὰ πολλὰ ἀπὸ τοὺς προσκόπους. Ὡς τώρα ἐνόμιζε πῶς οἱ πρόσκοποι ἦσαν παιδιὰ ποῦ ξεκινούσαν τὴν Κυριακὴ τὸ πρωτὶ γιὰ νὰ πᾶνε νὰ στρατοπεδεύσουν στὸ δάσος. Ἦξευρε πῶς προσπαθοῦσαν ν' ἀναπτύξουν σ' αὐτὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ὑποχρεωτικότητα πρὸς τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶχε ὑποπτευθῆ τὴν ὑπαρξί ἐνὸς νόμου τόσο ἀυστηροῦ καὶ τὸν ὅποιον οἱ πρόσκοποι ὑπόσχονται νὰ καταβάλουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τηρήσουν.

Ὁ Ἀριστείδης τὸν ἐκάλεσε γιὰ τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ δίδοντάς του τὰς ἀπαιτούμενας ἐξηγήσεις.

Ἡ ἡλικία τοῦ Φιλίππου, ἡ διανοητικὴ του ἀνάπτυξις, ἡ στρατιωτικὴ του ἐκπαίδευσις τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ καταταχθῆ στὴν ὀμάδα τοῦ φίλου του χωρὶς ἐξέτασι. Θὰ ἐμάθαινε τὸ νέο του ἐπάγγελμα λίγο λίγο ἐνῶ θὰ τὸ ἐξασκοῦσε.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΟΡΚΟΜΩΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Πανιωνίου Συλλόγου ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς κόσμου, ἐγένετο ἡ ὀρκομωσία τῶν Προσκόπων Σμύρνης, παρισταμένον τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Στεργιάδου προστάτου τοῦ Προσκοπισμοῦ Ἰωνίας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σμύρνης, τῶν Στρατηγῶν Πάλλη καὶ Φράγκου, τοῦ κ. Γουναράκη καὶ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Τῆς τελετῆς προΐσταται ὁ Περιφ. Ἐφορος κ. Ἐλευθεριάδης.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Σμύρνης ὀρκίζει τοὺς Προσκόπους, οἵτινες ἐπαναλαμβάνουν λέξιν πρὸς λέξιν καὶ δυνατὰ τὴν προσκοπικὴν ὑπόσχεσιν. Μετὰ ταῦτα λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων Λοχ. Πτέρης, ἐλθὼν ἐπίτηδες ἐξ Ἀθηνῶν, ἵνα παραστή καὶ κανονίσῃ τὰ τοῦ Μικρασιατικοῦ Προσκοπισμοῦ, ὅστις διὰ συντόμιον προσφωνήσεως ἀναπτύσσει τὴν ἰερότητα τῆς δοθείσης ὑποσχέσεως καὶ χαιρετᾷ ἐξ ὀνόματος τοῦ Σώματος Προσκόπων τοὺς Προσκόπους Ἰωνίας. Ὁ Ἐφορος Ἰωνίας ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων, εὐχαριστῶν τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν διὰ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν του διὰ τοὺς Προσκόπους καὶ παρακαλεῖ τὸν Γεν. Ἐφορον νὰ μεταβιβάσῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεν. Ἀρχηγόν, καὶ τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον Πρόεδρον Δ. Σ. καὶ Ἀρχηγόν Σ. Ε. Π., τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν τῶν Προσκόπων Ἰωνίας.

Ἡ ὡραία τελετὴ κλείει μὲ τὴν παρέλασιν τῶν εὐσταλῶν Προσκόπων καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Μουσικῆς τῆς Στρατιᾶς.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ ΠΤΕΡΗ

Πρόσκοποι,

Ἡ ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν ἐδώσατε δὲν εἶνε μία ἀπλὴ διατύπωσις ἢ ὁποία ἐκτελεσθεῖσα ἄπαξ, παρέχεται ἄνευ ἐπιρροῆς τινος εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὸ πνεῦμα σας.

Ἀπεναντίας εἶναι μία πρᾶξις ἐπίσημος διαρκῶς παρακολουθοῦσα καὶ φωτίζουσα τὸ ἔργον σας. Ὁ Θεὸς, διὰ τῆς ὑποσχέσεώς σας, ἐγένετο ὁ μάρτυς τῆς συνειδησεώς σας, διὰ τῆς ὑποσχέσεως μετεδόθη εἰς τοὺς λόγους μία ὑπεράνθρωπος ἀρετὴ ἢ ἑποία μεταβάλλει τὸν λόγον εἰς ἔργον, εἰς ἐφαρμογὴν τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῆς ἀληθείας, τῆς εὐθύτητος, τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, τῶν ἀρχῶν δηλαδὴ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἐθεσεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν καὶ ἠσφάλισεν ἐκεῖ ὡς εἰς ἐστίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας αὐταὶ δεσπόζουσι τοῦ χρόνου, τῶν περιστάσεων καὶ τῶν κοινωνικῶν νόμων.

Αὐτὴν τὴν οὐσιώδη ἔννοιαν καὶ τὴν ἀξίαν ἔχει ἡ ὑπόσχεσίς σας ὀδηγήτρια Ὑμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαίου.

Καὶ διὰ νὰ βαδίσετε τὴν εὐθείαν καὶ νὰ εἴσθε τηρηταὶ τῆς ὑποσχέσεώς σας πρέπει Σεῖς οἱ ὅποιοι

ἀνήκετε εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀκούσετε καὶ νὰ διδαχθῆτε ὅ,τι ἐκείνος ὁ ὁποῖος εἶναι προωρισμένος νὰ διατάξῃ μίαν ἡμέραν ὀφείλει πρῶτον νὰ μάθῃ νὰ ὑπακούῃ, νὰ συμμορφοῦται καὶ νὰ ὑποτάσσεται.

Αὐτὴ ἦτο ἡ βίασις τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν ἐν τῇ κλασικῇ ἡμῶν Πατρίδι. Εἰς τὴν πατριαρχικὴν καὶ ἡρωϊκὴν Ἑλλάδα, ὅπου αἱ ὑψηλαὶ καὶ εὐγενεῖς ἰδέαι ἀνεσαρκῶνοντο εἰς ἀνθρώπους καὶ εἰς Θεοὺς, τὰ τέκνα προσηλοῦντο μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τοὺς γονεῖς. Τὸ σέβας καὶ ἡ ὑπακοὴ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους, ἡ συστολὴ ἐνώπιον τῶν γεροντοτέρων, ὁ σεβασμὸς τῶν ἐθίμων, ἡ μετριότης, ἡ αἰδώς καὶ ἡ σιγηλότης ἐθεωροῦντο παρὰ τοῖς προγόνοις μας οἱ πρῶτοι στολισμοὶ τῶν νέων. Ἡ νεότης ἐμορφοῦτο μὲ ἀπλότητα καὶ χωρὶς τέχνην, μὲ ἀφέλειαν καὶ ἐντιμον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν καὶ μετέχειν ἀκόμη εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν γονέων. Ὁ υἱὸς εὗρισκε εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸ ὑπόδειγμα αὐτοῦ καὶ τὸν διδασκάλον. Ἡ σωματικὴ δεξιότης καὶ ἡ ἰκανότης τοῦ φέρειν τὰ ὄπλα ἢ κατὰ τὴν παλαιὰν ἔκφρασιν, τοῦ χειρίζεσθαι τὸ δόρυ καὶ τὸν Θεὸν σέβειν, ἦσαν ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς ἀνατροφῆς τῶν νέων.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον ἡ γυμναστικὴ καὶ τὰ γράμματα ἀπετέλουν τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνατροφῆς τοῦ Ἑλληνόπαιδος διὰ τῆς τοιαύτης ἀνατροφῆς οἱ Ἑλληνόπαιδες, ἀνδρούμενοι ἐπετέλεσαν τὰ μεγάλα κατορθώματα, τὰ ὁποία πληροῦσι τὴν Ἱστορίαν μας. Ἱστορίαν δόξης μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς συνδέει σήμερον ἐν χρυσοῦν νῆμα συνεχές, ἰσχυρὸν, ἀδιάσπαστον. Τὸ χρυσοῦν τοῦτο νῆμα τὸ ὁποῖον ἐκτυλίσσεται θέλω νὰ τὸ φαντάζομαι ἀτελειώτον, εἴσθε Σεῖς ἡ Νεολαία. Ἀλλὰ μὴ θαμβωθῆτε. Εἴσθε τὸ χρυσοῦν νῆμα διὰ νὰ προσδέσητε μὲ αὐτὸ νέας δόξας, τὰς δόξας ἐκείνας αἵτινες οὐρανόθεν

προωρίζονται να συμπληρώσουν την παλαιάν και την νεωτέραν υπέρλαμπρον Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

Τὸ ἔργον δὲν εἶναι εὐκόλον, ἀλλὰ θὰ τὸ κατορθώσῃτε ὅταν ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν εἰς ἐκάστην σκέψιν, εἰς ἕκαστον βῆμα, εἰς ἐκάστην ἀπόφασιν τὴν ἱερότητα τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν δι' ὀλίγων σᾶς ἀνέπτυξα.

Θὰ ἐπιτύχετε ὅταν συνεχῶς μελετᾶτε τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα διδάγματα τῆς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀστικῆς πειθαρχίας, τὰ ὁποῖα οἱ πρόγονοι μᾶς ἐκληροδότησαν καὶ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ προσκοπισμῷ ἐπιδιδόμενοι ἐθεσπίσαμεν ἐν τῷ Νόμῳ τῶν Προσκόπων.

Θὰ προδεύσῃτε: ὅταν εἰς τὰς πράξεις καὶ τοὺς στοχασμοὺς Σας διαπνέσῃτε ἀπὸ τὸν ἠθικὸν ζῆλον, ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.

Θὰ θριαμβεύσῃτε: ὅταν εἰς τὴν καρδίαν σας μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου τῶν Ἑλλήνων, τοῦ λατρειοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τρέψετε τὸν πόθον τῆς ἐκδικήσεως τῶν δικαίων τῆς φυλῆς μας, τῆς φυλῆς ἣ ὁποία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Σαλαμῖνος ἔσωσεν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα.

Θὰ νικήσῃτε: ὅταν ἔχετε τὴν συναίσθησιν ὅτι ὅπως οἱ ἀδελφοί σας, τῶν ὁποίων οἱ ἡρωῖσμοι κατέπληξαν τὸν κόσμον, θὰ εἴσθε μίαν ἡμέραν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.

Πρόσκοποι,

Εἶμαι εὐτυχὴς σήμερον μετὰ τὴν δοθεῖσαν παρ' ὑμῶν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν, νὰ σᾶς χαιρετίσω ἐξ ὀνόματος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ Γεν. Ἀρχηγοῦ μας, ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου Προέδρου καὶ Ἀρχηγοῦ μας καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ, τοῦ ὁποίου εἴσθε τὸ ἡρωϊκότερον, τὸ ἐνδοξότερον ἀλλὰ καὶ τὸ πολυπαθέστερον τμήμα.

Εἶμαι ὑπερήφανος, διότι ἡγοῦμαι Σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκετε, Σώματος τοῦ ὁποίου ἡ ἐνδοξος Σημαία στολίζεται μὲ τὰ παράσημα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ ἀρετῆς, διότι εἰς κάθε πτυχὴν περικλείεται μία εὐγενής, μία φιλόανθρωπος, μία ἡρωϊκὴ πράξις ἐκτελεσθεῖσα παρὰ τῶν ἀδελφῶν σας, παρ' ὑμῶν, διότι εἰς κάθε Τῆς ἀνέμισμα παρουσιάζει μὲ φωτεινὰ αἰώνια γράμματα τὰς Ἀθήνας, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Σμύρνην, τὸ Ἀίδινι καὶ τὰ Σώκια τοὺς τόπους ποῦ ἐδράσατε καὶ ἠγωνίσθητε ὡς γενναῖοι ὑπέρομαχοι τῆς Προσκοπικῆς Ἰδέας, ἥτις περικλείει τὰς εὐγενεστέρας περὶ Πατρίδος καὶ Ἑλευθερίας Ἰδέας.

Τερματίζων τὴ προσφώνησίν μου ταύτην, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ στρέψω τὴν διάνοιαν μου καὶ νὰ κλίνω

εὐλαβῶς πρὸ τῶν εὐγενικῶν καὶ ἡρωϊκῶν προσκοπικῶν θυμάτων τῶν ἀδελφῶν μας τοῦ Ἀιδινίου καὶ τῶν Σωκίων, τῶν ὁποίων αἱ ἱεραὶ σκιαί κατὰ τὴν ἐπίσημον στιγμὴν τῆς δοθείσης ὑποσχέσεώς Σας, Σᾶς ἠυλόγουν περιϋπτάμεναι ἄνωθεν ὑμῶν.

Πρόσκοποι, ἐνθυμούμενοι τοὺς ἐνδόξους τούτους νεκρούς, φανήτε ἀντάξιοι αὐτῶν.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

**Ἐξοχώτατε κ. Ὑπατε Ἀρμοστά,
Στρατηγοί μου,
Σεβασμιώτατε,
Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,**

Ὁ Μικρασιατικὸς προσκοπισμὸς, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διοίκησιν ἀπὸ τριετίας ἐτάχθημεν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διοικητικοῦ Συμβουλίου, αἰσθάνεται κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν, ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν ἐκ τῆς πλημμύρας τῆς νεανικῆς αὐτοῦ καρδίας ὑπὸ αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν σημερινὴν ἐξαιρετικὴν εἰς τὴν προσκοπικὴν ζωὴν τελετὴν τῆς Ἱερᾶς αὐτῶν ὑποσχέσεως, τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.

Ὁ προσκοπικὸς ἰδεολογισμὸς ἐκ τῶν προγόνων ἡμῶν Σπαρτιατῶν καὶ Ἀθηναίων ἔλκων τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ στρατηγοῦ **Μπάντεν Πάουελ**, εἰς ἰδιαίτερον ὄλως μορφωτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν σύστημα τῆς παγκοσμίου νεολαίας ἀνυψωθείς, εἰσῆλθεν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Σμύρνη ἀπὸ τοῦ 1919 ἔτους τοῦ ἀλησιμονήτου εἰς ἔργα ἐνδοξα καὶ μαρτυρικά, συντελεσθέντα ὑπὸ τῶν ἀρτισυστάτων ἔτι προσκοπικῶν ομάδων. Οἱ πρόσκοποι τοῦ Ἀιδινίου, οἵτινες ψάλλοντες καὶ ἀψηφούντες τὸν περιστοιχοῦντα αὐτοὺς κίνδυνον ἐπιπτον γενναῖα θύματα τοῦ καθήκοντος, πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐχάραξαν διὰ τοῦ ἀθανάτου παραδείγματος αὐτῶν νέαν ὄλως περιόδον μορφωτικῆς ἐξελίξεως τῆς νεολαίας τῆς φυλῆς ἡμῶν, καὶ ἐτίμησαν τὸν παγκόσμιον προσκοπισμὸν, διὰ πράξεων μοναδικῶν εἰς τὰ μέγρι τοῦδε προσκοπικὰ χρονικά τῆς ὑψηλίου.

Οἱ πρόσκοποι τῆς Σμύρνης, καὶ τῶν περιχώρων, ἐξετέλεσαν ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον αὐτῶν κατὰ τρόπον ἐπίσης ἀξιοζήλευτον καὶ ἱκανοποιητικόν. Πολύτιμα τούτου μαρτύρια, κεῖνται παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Κέντρου, μετὰ τῶν πολλῶν καιμηλίων προϊόντων τῆς γραφίδος τῶν τμηματαρχῶν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, ὡς καὶ τῶν τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς τότε ὑπηρεσίας μετὰ τῶν τοιούτων τῶν διοικήσεων τῶν ξένων στρατιωτικῶν ἀποστολῶν. Αἱ γραφαὶ λοιπὸν

αὐται ἠθικαὶ ἱκανοποιήσεις τῶν φιλοτίμως ἐργασθέντων προσκόπων, ἐγένοντο κατόπιν ἢ προσκοπικῆς λυχνία, ἣτις καταλλήλως τροφοδοτουμένη, κατώρθωσε νὰ φωτίσῃ ἐν βραχεῖ οὐσιαστικῶς διαστήματι σύμπασαν τὴν ζώνην τῆς κατοχῆς, καὶ νὰ ἐμπεδώσῃ διὰ τῆς προσκοπικῆς αὐτῆς ἰδεολογίας, τῆς ἀνὰ τοὺς συγγενικοὺς καὶ λοιποὺς διεθνεῖς κύκλους τοῦ προσκόπου διαδιδόμενης, τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῆς φυλῆς ἡμῶν, εἰς ὃ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἐτάχθη αὕτη νὰ συμπληρωσῇ.

Ἡ συναδέλφωσις τῶν Προσκόπων πρὸς ἀλλήλους, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκευματος ἐξακρίτηριζε πρὶν καὶ τώρα τὴν ἰδεολογίαν τοῦ Μικρασιατικοῦ Προσκοπισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν σκέλος ἀρχεῖται ἀπὸ τῶν πόλεων τοῦ βορείου μετώπου, τοῦτέστιν ἀπὸ Προύσης κατεσχόμενον μέχρι τῶν Δαρδανελλίων, καὶ περιλαμβάνει τὴν περιφέρειαν Πανόρμου καὶ Ἀρτάκης τὸ δ' ἕτερον μέχρι τῶν πόλεων τοῦ νοτίου μετώπου καὶ περιλαμβάνει πᾶσας τὰς διαμέσους πόλεις τῆς ὑπὸ ἑλληνικὴν κατοχὴν Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ τοῦτέστι κόλπου μέχρι Νέας Ἐφέσου. καὶ τὰς ἐπὶ τῶν δύο σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κασαμπᾶ καὶ Ἀϊδινίου. τοιαύτας, μέχρις Οὐσακίου.

Ἐκ τῆς τριετοῦς προσκοπικῆς ἐργασίας, ἐν ἔχομεν ἀντιληπτῇ γεροντῶς ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Ἕλληνόπαις φύσει θέλει πρὸς τὸν προσκοπισμὸν ὀλίγη δὲ διδασκαλία τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ, αἵτινες ἐγκραταί εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἐν καθαρῷ ἀέρι, πρὸς μύρωσιν χαρακτῆρος ἀνδρικοῦ χρῆσιμου διὰ τὸν βίον αὐτοῦ καθιστᾷ τοῦτον πολίτην ἀριστον καὶ γενναῖον στρατιώτην.

Ἀπέναντι ὅμως τῆς τόσον εὐεργετικῆς ἀποστολῆς τοῦ προσκοπισμοῦ παρ' ἡμῖν δυστυχῶς οὐκ ὀλίγας συνηρτῶμεν δυσκολίας παρὰ τε τῶν γονέων καὶ τῆς κοινωνίας, μηδὲ τῶν διδασκάλων ἐξαιρουμένων. Τοῦτο δ' ἠνάγκαζεν ἡμῖς νὰ ἐπιδιώκωμεν ὅπως τεθῶμεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἣς ἢ στιβαρὰ χεῖρ θὰ ποδηγετήσῃ καὶ περιεργάσῃ τὸν προσκοπισμὸν, εἰς τὸ ἰδανικὸν ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἐλευσις τοῦ Κ. Γενικοῦ Ἐφόρου, ἐγένετο ἢ ἀπαρχὴ νέας προσκοπικῆς περιόδου, μελλούσης νὰ ὑπερβάλῃ κατὰ πολὺ τὰς προηγουμένας, διότι τὴν φορὰν ταύτην, ἢ ἀτομικὴ καὶ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τῶν λειτουργῶν τοῦ Μικρασιατικοῦ προσκοπισμοῦ ἐνισχύεται διὰ κύρους, προσερχομένου ἐκτῆς ὑψηλῆς καὶ πολυτίμου πατρικῆς προστασίας τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Ἡ Γεν. Διοίκησις τοῦ Ἑλλ. Προσκοπισμοῦ, εὐρι-

σκομένη εἰς τὰς Ἡρακλείους χεῖρας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Ἀνακτος ὡς Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ, ὡς καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ὡς Ἀρχηγοῦ καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐν Μικρασίᾳ δὲ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος προστασίαν, θέλει ἐκτελέσῃ προόδους ἀφαντάστους διὰ τε τὴν φυλὴν ἡμῶν, καὶ τὸν ἐν γένει πολιτισμὸν, ὡς ἄλλως τε κατέδειξεν ὁ τριετῆς αὐτοῦ βίος, ὁ μεστὸς παραδειγματικῆς δράσεως.

Τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην διερημησῶμεν τὰ αἰσθηματὰ ὄλων τῶν προσκόπων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἵτινες ἀδυνατοῦντες ἐνεκὰ λόγων ἀνυπερβλήτων, νὰ προσέλθωσιν τὴν ἡμέραν ταύτην αὐτοπροσώπως, ἀπέστειλαν δὲ τὰς ὁμαδικὰς αὐτῶν φωτογραφίας ὅπως ἀποδείξωσιν διὰ τούτων, τὸν τέλειον ἐν τῷ προσκοπισμῷ καταρτισμὸν, παρακαλῶ θερμῶς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ὡς καὶ τὸν Κύριον Γενικὸν Ἐφορον, ὅπως κατὰ τὴν εἰς Ἀθήνας μετάβασίν του καθυποβάλῃ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ Γενικὸν ἡμῶν Ἀρχηγόν, ὡς καὶ εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Διάδοχον καὶ Ἀρχηγόν ἡμῶν, τὴν ἄκραν

ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν τῶν Προσκόπων πρὸς τὰ Σεπτὰ αὐτῶν πρόσωπα, μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐδέποτε θέλουσι διαψύσῃ τὰς περὶ τῆς δράσεως καὶ τῆς ἐν γένει μορφώσεως αὐτῶν ἐλπίδας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἄλλως τε στηρίζεται καὶ σύμπαν τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀποκαθισταμένης Μεγάλῃς Ἡμῶν Πατρίδος.

Ἀθῆναι 20 Ἰουνίου 1922

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος
πρὸς τὸν Περιφ. Ἐφορον Προσκόπων Μικρᾶς Ἀσίας
Σμύρνην

Παρακαλῶ κοινοποιήσατε εἰς τὸ ὑφ' ἡμᾶς Σῶμα Προσκόπων Μικρᾶς Ἀσίας τὰ κάτωθι δύο τηλεγραφήματα διὰ διαταγῆς ὑμῶν:

Α. Μ. Βασιλέα

Γενικὸν Ἀρχηγὸν Ἑλλήνων Προσκόπων

Δεκτέλιαν

«Ἐπιστρέψας ἐκ Σμύρνης ἐνθα μετέβην πρὸς δοκομωσίαν τῶν Προσκόπων ἐπ' ὀνόματι ὑμῶν, ὑποβάλλω εὐλαβῶς ὑμῖν ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν Προσκόπων Μ. Ἀσίας.»

Δοξαγὸς ΠΤΕΡΗΣ
Γεν. Ἐφορος Ἑλλ. Προσκόπων

Δοξαγὸν Πτέρην, Γεν. Ἐφορ. Προσκόπων
ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν

«Εὐχαριστῶ θερμῶς, παρακαλῶ διαβιβάσατε εὐχαριστίας μου εἰς Προσκόπους Μικρᾶς Ἀσίας.»

Κωνσταντῖνος Β.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΕΝΝΑΔΗΣ, ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Σ. Ε. Π. μετὰ ψυχικῆς ὀδύνης ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ πολυτίμου Μέλους αὐτοῦ, τοῦ Στρατηγοῦ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΗ

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Στρατηγοῦ ὄχι μόνον ὁ Προσκοπισμὸς χάνει ἓνα τῶν σπουδαιοτέρων αὐτοῦ ὀπαδῶν καὶ συμβούλων, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἓνα τῶν καλυτέρων αὐτῆς πολιτῶν καὶ στρατιωτικῶν.

Ὁ βίος τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ ὑπῆρξε μία ὁλόκληρος σελις δόξης διὰ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, αἱ μάχαι τῆς Δεσκάτης, τοῦ Κοράνου, τοῦ Κιλκίς, τῆς Κρέσνας καὶ ἄλλων μερῶν εἶναι τὰ μνημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα τοῦ Στρατηγοῦ θὰ λάμπη αἰωνίως μεταξὺ τῶν πρώτων.

Ἡ ἀπώλειά του ἀφίνει ἓνα μεγάλο κενὸν εἰς τὸν Ἕλληνα Προσκοπισμὸν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων συνελεθὸν εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῇ ὀλιβερῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀντιστρατηγοῦ Γεννάδη, μέλους αὐτοῦ, πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ πένθους του πρὸς τὸν ἀειμνήστον Στρατηγόν, ψηφίζει :

α') Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ Σημαία τοῦ Σώματος εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Κέντρου ἐπὶ τριήμερον,

β') Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τὸ Διοικητ. Συμβούλιον τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων,

γ') Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Σ. Ε. Π. ἐπὶ τῆς σωροῦ τοῦ μεταστάντος, καὶ

δ') Νὰ σταλῶν συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειάν του.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαΐου 1922.

Ὁ Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΛΟΧΑΓΟΣ ΠΤΕΡΗΣ

PIERRE ROLAND

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Δοῦ ALLEN

Ὁ Ὑβὼν δὲν ἠμποροῦσε νὰ κλείσῃ μάτι, διότι ἐσυλλογίζετο τὸν μικρὸν του φίλον καὶ ἀγωνιοῦσε διὰ τὴν τύχην του. Ἐπυροβόληεν ἑπάνω εἰς τὴν κουβέρτα του ἐκλαίει καὶ ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ κατοπεύσῃ τὰ περίξ.

Ἐβῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν καὶ ἐπροχώρησεν ὀλίγα βήματα, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐννοήσῃ ἀπειμαζυγνὴ ἀρκετά, ὅταν αἰφνης ἤκουσε θόρον βῆσιν πλησίον του εἰς τοὺς θάμνους καὶ προτοῦ προφθάσῃ νὰ καταλάβῃ περὶ τίνος ἐπρόκειτο εὐρέθῃ ἀντιμέτωπος μὲ ἓνα πελώριον λέοντα. Χωρὶς διόλου νὰ χάσῃ τὴν πυροβόλαιάν του ἐσήκωσε τὸ ὄπλον του νὰ πυροβολήσῃ ὅταν εἶδε κάποιαν σκιάν νὰ ὀρμῇ ἐναντίον τοῦ λέοντος καὶ δὲν ἐδυσκολεῦθη νὰ ἐκακριβώσῃ ὅτι δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ ὁ Ζάννυς.

Ἀλλὰ ὁ μικρὸς αἰθίοψ εἶχε πολὺ βασιπθῆ εἰς τὰς δυνάμεις του καὶ ὑπολογίσας ἄσχημα τὰς κινήσεις του εὐρέθῃ ὑπὸ τὸν λέοντα, ὅστις τοῦ ἐβύβησε τοὺς ὄνυχας εἰς τὸ στήθος.

Ὁ Ὑβὼν δὲν ἠδύνατο νὰ πυροβολήσῃ, διότι ἐφοβεῖτο μὴ εὖρη ἢ σφαῖρα του τὸν Ζάννυς, ἀλλὰ κατέφευγεν ἓνα δυνατόν κτύπημα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ λέοντος μὲ τὸ ὄπλον του. Ὁ λέων ἐξάλισθη καὶ ἀφῆκε τὸ θύμα του, ἀλλὰ πολὺ ἀργά, διότι ὁ ἀτυχὴς Ζάννυς ἔκειτο κατὰ γῆς αἰμόφυρτος μὲ θανατηφόρα τραύματα.

Ὁ Ὑβὼν βλέπων τὸν φίλον του εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἐπυροβόλησεν εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου εἰς τοὺς συντρόφους του καὶ ἔτρεξαν ἀμέσως ὅλοι ἐντρομοὶ εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Ὁ Ζὰκ ἐσήκωσε τὸν τραυματιάν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸν μετέφευγεν εἰς τὴν σκηνὴν ὅπου ἡ Σέννα αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ τοῦ ἐπέδεσε τὰ τραύματά του. Ἀλλὰ φεῦ αἱ νοσοκομιακαὶ τῆς γνώσεις ἦσαν ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ προσφιλοῦς τῆς ἀδελφοῦ ἦτο ἀπελπιστικὴ.

Ἡ νύχτα ἐπέραςε πένθημη μελαγχολικὴ ὁ Ὑβὼν ἐκλαίειν ἀκαρτερῶς καθισμένος εἰς τὰ πόδια τοῦ φίλου του καὶ ἡ Σέννα εἶχεν ἐξαφανισθῆ χωρὶς κανεὶς νὰ γνωρίζῃ ποῦ εἶχεν ὑπάγει. Δύο ὥρας βραδύτερον τὴν εἶδα νὰ ἔρχεται συνοδευομένη ἀπὸ τὸ μυστηριώδες ὄν μὲ τὴν σιδηρὰν προσωπίδα. Ὁ σιδηροπρόσωπος ἐπλησίασε τὸν Ζάννυς καὶ ἐσκυψεν ἑπάνω του.

— ὦ! Σώσατέ τον! ἀνέκραξεν ὁ Ὑβὼν καὶ ἔπεσε γονατιστὸς εἰς τὰ πόδια του.— Σεῖς μόνον μπορεῖτε νὰ τὸν σώσατε! Εἶσθε παντοδύναμος!

Ἀνὴν πρέπει νὰ πεθάνῃ ὁ καλὸς μου φίλος ποῦ ἔδωσε τὴ ζωὴν του γιὰ νὰ μὲ σώσῃ!...

Ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος ἔλυσε τὴν πληγὴν τοῦ μικροῦ Βασιλέως ἐκύτταξε προσηκτικὰ καὶ ἐκούνησε ἀπελπιστικὰ τὸ κεφάλι του μὲ ἓνα βαθὺν ἀναστεναγμόν.

— Ἡ ἐπιστήμη μου ἔχει καὶ αὐτὴ ὅρια! εἶπεν. Ὁ Θεὸς μόνον εἶναι κύριος τῆς ζωῆς. Ἐσφιξε τὸ χερί τοῦ Ζάννυς μέσα εἰς τὰ ἰδικά του, ὕστερα τὸ χερί τῆς Σέννας καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ προσθέσῃ λέξιν.

Ὀλίγας στιγμὰς βραδύτερον ὁ μικρὸς μάρτυς δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν τῇ ζωῇ. Εἶχεν ἐκπνεύσει μὲ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος καὶ τῆς πρὸς τὸν φίλον του ἀφοσιώσεως!...

Μεγαλοπρεπεστάτη ἐγένετο τὴν ἐπομένην ἡ κηδεία του καὶ ὁ δυστυχὴς Ὑβὼν ἠκολούθησε μετὰ τῶν φίλων του τὴν ἐκφορὰν κλαίων μετὰ λυγμῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΑΓΩΝΩΝ „VOLLEY BALL“

Προκηρῦσσω μετὰ τῶν ὀμάδων Ἀθηνῶν, Παιραιῶς, Ἀμαρουσίου ἀγῶνας Volley Ball.

Τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἀγῶνων, τὴν ἐναρξίν, ὡς καὶ τοὺς ὅρους αὐτῶν, θέλει κανονίσει ὁ Περιφερ. Ἐφορὸς Ἀττικοβοιωτίας κ. Φέτσης.

Ἡ νικήτρια Ὀμάς θὰ λάβῃ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βούλγαση τεθὲν ἐπαμειβόμενον ἐπαθλον τοῦ Ὁρειοχαλκίνου Προσκόπου.

Τὸ ἐπαθλον τοῦτο θὰ μέρη κτήμα τῆς Ὀμάδος μετὰ τὴν τρίτην κατὰ σειρὰν νίκην.

Ἐπὶ τοῦ ἐπάθλου θὰ ἀναγράφεται, ἐπὶ χαλκίνης πλακός, ἡ νικήτρια Ὀμάς.

Τὸ Ἐπαθλον θὰ παραμείνῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Γεν. Ἐφόρου μέχρι τῆς ἀποκτήσεως ἰδίας αἰθούσης ὑφ' ἐκάστης Ὀμάδος ἐν τῷ Προσκοπικῷ Μεγάρῳ.

Λογ. Πέτρης,
Γεν. Ἐφορὸς

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

Ο φίλος μου Λουκιανός Φούρει νομίζει ότι έχει μίαν δύναμιν διορατικότητας, ήτις τὸν κάμνει ν' ἀνακαλύπτῃ τὰ μυστήρια καὶ νὰ λύῃ τὰ διάφορα αἰνίγματα.

Ἐκ τῶν μικροτέρων ἐνδείξεων ὑφούται δι' εὐφυνὸν συμπερασμάτων μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας.

Ο Λουκιανός ἀνέγνωσε τὴν ἱστορίαν τοῦ Χρυσοῦ Σκαρβαίου (ἐντόμου) καὶ τὰ ἄλλα διηγήματα τοῦ Edgar Poë. Γνωρίζει τὰ ἀπομνημονεύματα τῶν διασημοτέρων ἀστυνομικῶν καὶ ὁ Σέρλοκ-Χόλμς εἶνε τὸ ἰδανικόν του.

Παρακολουθεῖ εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς πληροφορίας τῶν διαφόρων ἐγκλημάτων τῆς ἡμέρας.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἔσχε στιγμὴν δόξης, ήτις φεῦ! ἦτο ἐφήμερος, ἀλλὰ στιγμὴν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ.

Περὶδιάβαζε τὸ Moret ἐπὶ τῶν θανασιῶν ὀχθῶν τοῦ Loire. Μόλις εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐντὸς ἐνὸς πύργου τοῦ Μεσσαίωνος τὸ ὑπόλοιπον ἑξαισίου σιδηροῦ κλωβοῦ, αἰφνης, αἰσθάνεται ὅτι ὠθεῖται ὑπὸ τινος διαβάτου, ὅστις πολὺ βιαστικός, ὡς φαίνεται, διευθύνεται μὲ μεγάλα βήματα πρὸς τὸν σταθμόν.

Ο Λουκιανός λαβῶν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἔρριψε ταχὺ βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ :

Εἶνε ἄτομον μὲ σῶμα ἰσχυρόν, τὸ μελαγχροινόν του πρόσωπον κρύπτεται κατὰ τὸ ἦμισον ὑπὸ εὐρέως μαύρου πλίου. Φορεῖ ἐνδυμασίαν ἐκ βελούδου μὲ εὐρείαν περισκελίδα.

Τὸ ὄλιγον, τὸ ὁποῖον εἶδεν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν του ἀρκεῖ εἰς τὸν Λουκιανόν ν' ἀνακαλύψῃ χαρακτῆρα βάνανσον καὶ πονηρόν.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Δι' ἀποτόμου κινήσεως τώρα σχίζει μίαν ἐπιστολήν, τῆς ὁποίας τὰ λευκὰ τεμάχια σκορπίζονται εἰς τὸν ἄνεμον.

Κίθε ἄλλος πλὴν τοῦ Λουκιανοῦ δὲν θὰ παρετήρει τὸ περιστατικόν τοῦτο, ἀλλ' ὁ Λουκιανός εἶνε ὁ ἄνθρωπος τῶν ταχέων ἀποφάσεων, συνέλεγε ἀπλήστως ὅσα ἐκ τῶν τεμαχίων ἔπιπτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ λυπούμενος διὰ τὰ ἄλλα, τὰ ὁποία ὁ ἄνεμος ἔστειλεν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ἐπιστρέφεις εἰς τὴν οἰκίαν του προσήρμωσε τὰ ἀτελῆ μέρη τῆς ἐπιστολῆς καὶ μετ' ὀλίγον ἀνεγίνωσκε μέρη τῶν ἐπομένων φράσεων:

Ἄγαπητέ Συ.....

.....ἀντικείμενα..... ἀφήσῃ.....

.....περιτυλίξει τὸν πέλεκυν.....μὴ προδοθῆς...

.....τὴν πυράγραν καὶ τὰ ψαλίδια.....

ἀλλ' λόγῳ τοῦ βάρους τῆς, ἐγκατέλειπα τὴν δεσποινίδα....

.....ὑπογείου.....τελευτᾷ φρεγγ.....

θὰ μοῦ εἴπῃς ἂν πρέπει νὰ τὴν καύσω.*

Ο Λουκιανός ἐτινάχθη ἐπὶ τοῦ καθίσματός του.

Ἐγκλημα! ἐφώναξε. Ἡ ἱστορία ἐνὸς ἐγκλήματος συμπεριλαμβάνεται ἐντὸς τῶν ἀτελῶν τούτων φράσεων.

Διατρέχων μὲ μεγάλα βήματα τὸ δωμάτιόν του ὠρκίζετο νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς δολοφόνους, τοὺς ὁποίους προησθάνετο ὅτι ἦσαν δύο.

Ο παραλήπτης τῆς ἐπιστολῆς θὰ ἦτο ὁ κύριος ἔνοχος

τῆς κλοπῆς μετὰ φόνου.

Ο εἰς ἐκ τῶν δύο ἔφυγε ταχέως διὰ νὰ κρύψῃ εἰς ἀσφαλές μέρος τὰ πολύτιμα κλαπέντα ἐνῶ ὁ ἄλλος ἄθλιος

προσεπάθη νὰ καταστρέψῃ τὰ ἴχνη τοῦ κακούργηματος κρύπτων τὸ πτώμα ἐντὸς ὑπογείου.

Μὲ ὑπομονὴν ὁ Λουκιανός ἀνεσχημάτισε τὸ πολύτιμον σημεῖωμα σκεπτόμενος ὅτι θὰ εἶχε γραφῆ ἀκολούθως.

Ἄγαπητέ Συνένοχε

Ἐκρυψα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποία εἶχομεν ἀφήσῃ συνεπεία τῆς ἐσπευσμένης ἀναχωρήσεώς σου. Ἦτο πολὺ ἀπερίσκεπτον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ κλαπέντα αὐτὰ ἀντικείμενα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου. Εὐτυχῶς ὅτι ἀπὸ προφύλαξιν εἶχον περιτυλίξει τὸν πέλεκυν. Ἰδίως πρόσχε ὅταν ἐρωτήσῃ, μὴν προδοθῆς. Παρέχωσα τὴν πυράγραν καὶ τὰ ψαλίδια ἀλλὰ λόγῳ τοῦ βάρους τῆς ἐγκατέλειπα τὴν δεσποινίδα, ήτις εἶνε πλῆγότε ἐντὸς τοῦ ὑπογείου ὑπὸ τὸν τελευταῖον φρεγγίτην. Θὰ μοῦ εἴπῃς εἰν πρέπει νὰ τὴν καύσω.

ὦ! πτωχὴ κόρη! ἐφώναξε, ἄθρον θῦμα! θὰ σὲ ἐκδικήσω.

Ἐν πρώτοις ἔπρεπε νὰ εἴρῃ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Ο Λουκιανός δὲν ἠγνόει τὴν μοιραίαν ἐλξιν τοῦ δολοφόνου εἰς τὸ μέρος τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐρευνησῇ εἰς τὰ πέριξ τοῦ Moret.

Ἐῦρε τὰ μέσα νὰ ἐρευνησῇ τοὺς δικαστικούς φακέλους. Καμμία ὑπόθεσις δὲν συνεφώνει μὲ τὰς ὑποψίας του, ἀλλ' ἔθεσε χεῖρα ἐπὶ μιᾶς ἀπλῆς ἀποφάσεως διασφύλακος, ήτις ἔλεγε πολλὰ!

«Εἰς ἐξοχικόν τι πανδοχεῖον πλησίον τοῦ δάσους ἡ κόρη τοῦ ξενοδόχου ἐξηφανίσθη μετὰ τῶν οἰκονομιῶν τοῦ πατρὸς τῆς, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις ἐσταμάτισε εἰς τὰς ἀνακρίσεις».

Τόσον τὸ καλλίτερον, ἐσκέφθη ὁ Λουκιανός, θὰ κάμωμεν νέας ἀνακρίσεις. Ἄ! θὰ τοὺς συλλάβωμεν τοὺς ἄθλιους. Ἡ ἰδέα αὕτη αὔξανεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἐρασιτέχνου ἀστυνομικοῦ.

Ἐξῆ με τὴν ἰδέαν τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ καὶ δὲν ἐνδιεφέρετο μὲ τὰ ἄσχετα αὐτοῦ.

Ἐν τεμάχιον τοῦ φακέλου τὸν ἔφερε εἰς τὰ ἴχνη τοῦ παραλήπτου.

Κύριον

Tristan Bou.....

Εἰς Παρισίους

Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνήκῃ εἰς τίμον ἄνθρωπον.

Ο Λουκιανός λοιπὸν μετέβη εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ εἴρῃ ἕναν νέον δικαστὴν τοῦ ὁποίου προσεπάθησε νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν.

Ἄλλ' εἶν ὁ φίλος μου εἶχεν ἀπόλυτον πεποιθήσιν, ὁ δικαστικὸς ὅμως ἀμφοταλαντεύετο καὶ ἔμεινε σκεπτικός. Διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὅμως τὸν Λουκιανόν ἀνεξήτησεν εἰς τὰ ἄρχεα τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀνεῦρεν ἐκεῖ τὸ ὄνομα ἐνὸς ὀνομαζομένου Tristan Bouchet, τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας ἀνεκάλυψαν τὴν διαμονήν, ὁ δικαστὴς τότε ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀνακρίνῃ.

Ἡλθον ἀπὸ τὸ Moret, εἰλενὸ ἄνθρωπος οὗτος, διὰ νὰ ἐργασθῶ εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Ὅπως δὲ δὲν εἶχα φέρει τὰ ἐργαλεῖα μου ὁ σύντροφός μου Βατίστας, ὅστις ἔμεινε ἐκεῖ μοῦ τὶ ἔστειλε.

Δύνασαι νὰ ἀναπληρώσῃς τὶ κενὰ αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔσχισες; τὸν ἠρώτησε ὁ Δικαστὴς.

Πολὺ εὐκόλως, καὶ ὁ Βατίστας ἔγραψε:

Ἄγαπητέ Σύντροφε

Σοῦ στέλλω τὶ περισσότερα ἐκ τῶν ἐργαλείων σου, τὰ ὁποία συνεπεία τῆς ἐσπευσμένης ἀναχωρήσεώς σου εἶχες λησμονήσει. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ κλαποῦν οὔτε θὰ χαθοῦν

καθ' ὁδόν. Χάριν προφυλάξεως ἐτύλιξα καλῶς τὸν πέλεκυν καὶ ὅταν τὸν ξετυλίγῃς πρόσδεχε μὴ κοπῆς. Θά εὖρης ἐπίσης τὴν πυράγραν (1) καὶ τὰ ψαλίδια, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ βάρους τῆς ἐγκατέλειψα τὴν δεσποινίδα ἐντὸς τοῦ ὑπογείου πλησίον τοῦ τελευταίου φεγγίτου. Γράψε μου ἂν πρέπει νὰ τὴν καύσω.

Ἐλπίζεις λοιπόν! ἐφώνησεν ὁ Λουκιανός. Ὑπάρχει δεσποινὶς πραγματικῶς γραμμῆν.

Ἐνί με τοῦτο! ἐβρυχήθη ὁ Tristian. Δὲν ἐννοεῖται τίποτε λοιπόν σεις; Ἡ Δεσποινὶς (2) εἶνε παλαιὸν μου ἐργαλεῖον. Εἶμαι λιθοστρώτης.

Ὁ Λουκιανός ἐκθαμβὸς ἐστράφη πρὸς τὸν παρευριστόμενον πανδοχεῖα καὶ τοῦ λέγει:

Ἐκείνῳ ἢ κόρη σου δὲν ἐχάθη μίαν ἐσπέραν μετὰ τῶν ζημιῶν σου;

Μάλιστα, ἀπαντᾷ ὁ Πανδοχεύς. Ἄλλ' ἐπέστρεψε τὴν ἐπομένην καὶ ἔφαγε παρὰ μίαν τσσαράκοντα! ! ! ! ! !

* Σ. Ν. Ηερσίδης

* Ἡ μετάφρασις ἀνήκει εἰς τὸν ἀείμνηστον Ὑπαρχὸν θης Ο. Α. Ηερσίδην.

Σημ. (1). Πυράγρα καλεῖται τὸ ἐργαλεῖον μετὰ τὸ ὁποῖον λαμβάνομεν πυρρῶμενους ἀνθρακας καὶ σίδηρα.

(2) Δεσποινίδα (Demoiselle) ὀνομάζουσι εἰς τὴν Γαλλικὴν οἱ λιθοστρώται τὸ ἐργαλεῖον μετὰ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰς πλάκας τοῦ μαρμάρου διὰ νὰ προσαρμωθοῦν καλῶς. Κατασκευάζεται ἐκ χονδροπελεκυμένου ξύλου. Ἐπὶ τῷ Ἑλληνικῷ τερῶν=κορδύλη, τυπᾶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Παρίσιοι.— Κατὰ τὴν τελευταίαν προσκοπικὴν συγγέντησιν εἰς τὸ δάσος Σαῖν Κλου ἐν Παρίσιος ἔλαβον μέρος δύο χιλιάδες Γάλλοι πρόσκοποι μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γενικὸν Ἐφορὸν τῶν συνταγματάρχων Μπελιέ.

Εἰς τὴν κατασκήνωσιν τῶν ἔναντι τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου θέσιν κατεῖχεν ἡ ὁμάς τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας.

Τὸ στρατόπεδον τῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος ἀποτελούμενον ἀπὸ κοινὴν σκηνὴν ἀντισκηνίου ἀποθήκης καὶ σταθμοῦ πρῶτων βοηθειῶν προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν ὄλων τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν ἐορτὴν.

Ἡ Κυανόλευκος ἐπὶ τοῦ ἰστού πρὸς τῆς Ἑλληνικῆς κατασκηνώσεως κυματίζουσα μετὰ τὰς ἐκατέρωθεν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν σημαίαν διεκρίνετο ἀπὸ μεγάλης ἀποστάσεως ὥστε νὰ ὑποθέσῃ τις διὰ μᾶλλον περὶ Ἑλληνικῆς παρὰ περὶ ξένης ἐορτῆς ἐπρόκειτο.

Οἱ Γάλλοι ἀρχηγοὶ εὐχαριστοῦντες τὴν ἑλληνικὴν ὁμάδα διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς εἰς τὴν ἐορτὴν ὑψώσαν τὸ ἔθνικόν μας σύμβολον πλησίον τῆς Γαλλικῆς σημαίας εἰς τὸν ἰστόν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου.

Συνεχάρησαν ἐπίσης τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν τελειότητα τῆς κατασκηνώσεώς τῆς.

Τὴν ἐσπέραν ἐδόθη γεῦμα εἰς ὄλους τοὺς συμμετασχόντας τῆς ἐορτῆς ἀρχηγούς ἐν ὄλῳ 170 μετὰ τὴν ὁποίων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ῥωσικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ὁμάδος τῶν Παρισίων.

Γαλιζιῶν Ῥουμανίας.— Συνεστήθη Ἑλληνικὴ ὁμάς ὑπὸ τοῦ γυμναστοῦ κ. Ἀρ. Παρίση καὶ συνεκροτήθη Τ. Π. Σ. μέλη αὐτοῦ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Σφαέλλος Πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Κοινότητος, Μ. Ἀγύπης ἰατρός καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινότητος, Κ. Καζάμπης ἐργοστασιαρχὴς καὶ ταμίας Κοινότητος, Α. Παπαδημητρίου καθηγητῆς καὶ ὑποδιευθυντῆς τοῦ Γυμνασίου τῆς Κοινότητος.

ΚΑΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὴν 16ην παρελθόντος ὁ τοῖχος μικρῶς πεπάλαιωμένης οἰκίας ἐν Κορδελιῷ κατέρρευσε καὶ κατεπλάκωσε μίαν ἀτυχή μητέρα μετὰ τῆς κόρης τῆς, ἐνῶ ἐκοιμῶντο. Συνεπεία τούτου ἀμφότεραι ἐν μέσῳ ἀλγηδόνων ἐπεκαλοῦντο βοήθειαν, ἡ δὲ πᾶσα ὁμῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρασχεθῇ ταχέως. Εὐτυχῶς ἡ ὁμάς τοῦ Λυκαίου Γιαννίκη, ἐστρατοπεδευμένη πρὸς πέντε ἡμερῶν ἐν τῇ θέσει Ἀλάμπει ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τῶν ἀτυχῶν γυναικῶν, τὰς ὁποίας ἀπέσπασαν μετὰ προσοχῆς τοποθετήσασα δὲ ἐπὶ φορεῖαν μετέφερον αὐτὰς ἀμέσως εἰς Σμύρνην εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἁγ. Χαγαλάμπους.

Ἡ καλὴ αὐτὴ πράξις τῶν Προσκόπων ἀπέσπασεν τὰ συγχαρητήρια τῶν Κορδελιωτῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συγχαροῦν τοὺς Προσκόπους τοῦ Λυκαίου Ἀρῶνη κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁσπᾶντες ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν παιδίον πρὸς εἰς τὴν θάλασσαν.

Τοιαῦται πράξεις στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς πρωτοβουλίας καὶ τοῦ ἀλτροῦσμοῦ τῶν Προσκόπων δὲν πρέπει νὰ παρέρχονται ἀπαράτητοι, διὰ νὰ πεισθοῦν ὅλοι τί δύναται νὰ κάμῃ ὁ Πρόσκοπος καταλλήλως μορφούμενος καὶ καθοδηγούμενος.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΜΥΡΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐν ἐκ τῶν στοιχείων, ἅτινα συνετέλεσαν εἰς τὴν μεγαλύτεραν καὶ ἐπιτυχεστέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἐράνου, ἦτο ἡ συμμετοχὴ τῶν Προσκόπων, οἵτινες διὰ τῆς εὐγενούς καὶ πειθαρχικῆς αὐτῶν συμπεριφορᾶς συνέδραμον τὰς εὐγενεῖς κυρίας, ἀποσπᾶσάντες τὰ συγχαρητήρια καὶ τοὺς ἐπαίνους ὄλων τῶν πολιτῶν. Ἡ τιμιότης καὶ ἀκρίβεια περὶ τὴν περισυλλογὴν τοῦ διδομένου ὀβολοῦ τοῦ λαοῦ, συνετέλεσαν εἰς τὰ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἶδμεν ἀγγελθέντα.

Ἡ τάξις καὶ ἡ πειθαρχία τῶν Προσκόπων συνεπληροῦντο, διὰ τῆς ἀπὸ πρωίας μέχρις ἐσπέρας ἀειμνησίας τῶν ἀρχηγῶν περιερχομένων τὰ διάφορα ἡμέματα τῆς πόλεως, ὅπως ἐπιτηρήσωσι τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Προσκόπων, ἐξελέγχοντες ἅμα τὴν ἀπρόσκοπον καὶ κοσμίαν αὐτῶν ἐργασίαν. Τὴν βιηρεσίαν ἐξετέλεσαν 400 περίπου Πρόσκοποι μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ὁμάδων τῶν Ἀρμενίων προσκόπων, οἵτινες διὰ τῆς προθυμίας καὶ προσηγείας αὐτῶν τόσον ἐν τῇ Ἀρμενικῇ συνοικίᾳ, ὅση καὶ ἐν Κορδελιῷ συνέβαλον τὰ μέγιστα, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου.

Ἄδον νὰ τριωσθῇ ἰδιαιτέρως ἡ αὐθόρμητος καὶ πειθαρχικωτάτη συμμετοχὴ τῶν δεσποινίδων Προσκόπων εἰς διάφορα προάστια καὶ ἰδίως ἐν Καραντίνα, ὅπου διὰ τῆς ἰδιαζούσης προθυμίας καὶ εὐγενείας ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια καὶ τὸν ὀβολὸν ὄλου τοῦ κόσμου.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Πρόσκοπος γνωρίζων τὴν Γαλλικὴν καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀναλάβῃ ἀνταπόκρισιν διὰ τὸ Περιοδικὸν τῶν Ἀρμενίων Προσκόπων.

Ὁ Οὐγγρος Πρόσκοπος Zboray Ferencz 11 Halasz utca, Budapest, ζητεῖ νὰ ἀλληλογραφή καὶ νὰ ἀνταλλάσῃ γραμματόσημα.

EDUARD STREETER

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπόδου ALEX

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

— Ναι, δὲν ἀμφιβάλω πὼς ἔχει χάσει τὸν δρόμον.

— Καὶ φορεῖ ἓνα χρυσὸ ρολόγι στὸ χέρι της ποῦ θὰ κάνῃ τοῦλάχιστο 500 φράγκα.

— Ἐκάναμε τὴν τύχη μας μοῦ φαίνεται, προσοχὴ μόνον.

Ἡ Αἰμιλία συναισθανθεῖσα τὸν κίνδυνον ποῦ τὴν ἀπειλοῦσε ἔκαμε νὰ τρέξῃ νὰ φύγῃ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ καταλάβῃ πὼς εὐρέθη ἀντιμέτωπος μὲ μίαν ἀπαισίαν γυναῖκα, ἡ ὁποία τὴν ἐκύτταζεν ἄγρια.

— Ε! μικρούλα μου, τῆς εἶπε βγάλε τὰ ρούχα σου καὶ δός μου τα γιὰ τὴν κόρη μου τὴ Λέα ποῦ δὲν ἔχει. Σὺ φαίνεσαι πλούσια καὶ μπορεῖς ν' ἀγοράσῃς ἄλλα. Δός μου καὶ τὸ κλειδί ν' ἀνοίξω τὴ βαλίτσα σου, κάτι θὰ βροῦμε μέσα. Ἡ Αἰμιλία ὀπισθοχώρησεν ἔντρομος καὶ προσελάθησε νὰ φυλαχθῇ, ἀλλὰ ἡ Τσιγγάνα τὴν ἤρπασε ἀπὸ τὸν ὄμιον καὶ τῆς ἔβγαλε διὰ τῆς βίας τὰ ρούχα, ἐνῶ ἡ νεαρὰ κόρη δὲν ἔφερε τὴν παραμικρὴν ἀντίστασιν. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ σύντροφοὶ τῆς Τσιγγάνας ἤνοιξαν τὴν βαλίτσαν καὶ ἀφαιροῦσαν ἓνα πρὸς ἓν τὰ τιμαλφῇ ἀντικείμενα τῆς Αἰμιλίας.

Εἰς διάστημα ὀλίγων δευτερολέπτων ἡ Τσιγγάνα εἶχεν ἀφήσει ἡμίσημιον τὴν δυστυχῆ κόρην εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου καὶ εἶχε γίνει ἄφαντος ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν συντρόφων της, οἵτινες εἶχον παραλάβει τὰ κλοπιμαῖα.

Ὅταν ἡ Αἰμιλία εὐρέθη μόνη ἔσπευσε νὰ φορέσῃ ἓνα κουρελιασμένο φόρεμα ποῦ τῆς εἶχαν ἀφήσει καὶ μὲ ὕλιγα λεπτὰ ποῦ εἶχαν σκορπίσει ἀπὸ τὴν βίαν των οἱ λωποδῦται εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου, ἔτρεξε καὶ ἐτηλεγράφησε εἰς τὸ σπῆτι της τὴν κατάστασίν της.

Ἄλλῃ ὁμως ἀπογοήτεις τὴν ἐπερίμενον ἐκεῖ, διότι ὁ τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος μόλις εἶδε τὴν ὑπο-

γραφὴν της ἐγέλασε καὶ τῆς ἐπέταξε τὸ χαρτί κατὰ πρόσωπον λέγων:

— Ἔλα δά, δὲν μᾶς λές καλλίτερα ὅτι εἶσαι καμιά πριγκήπισσα καὶ ταξιδεύεις *lyonnois*.

Σὰς λέγω ὅτι εἶμαι ἡ Αἰμιλία Μπιούτ, ἀνέκοραξεν ἡ νεαρὰ κόρη μὲ ὅσον ἠδύνατο πλέον ἀγέρωχον ὕφος, καὶ μὲ ἔκλεψαν οἱ Τσιγγάνοι.

Ὁ ὑπάλληλος ἐγέλασεν ἀκόμη περισσότερον καὶ χωρὶς περισσοτέρας ἐξηγήσεις διέταξε νὰ τὴν διώξουν καὶ ἐντὸς ἑνὸς λεπτοῦ εὐρέθη καὶ πάλιν μόνη εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου καὶ τίς οἶδε πόσον θὰ ἔμεινεν ἂν δὲν ἐπαρουσιάζετο ἓνας γέρον πωλητής, ὅστις μὲ πολλὴν καλωσύνην τὴν ἠρώτησε διατί ἔκλαιε.

Τοῦ διηγήθη τότε ἡ Αἰμιλία ὅλα ὅσα τῆς εἶχαν συμβῆ καὶ ὁ καλὸς γέρον τὴν παρέλαβεν εἰς τὸ σπῆτι του, ὅπου τῆς ἔδωκε νὰ φάγῃ καὶ τῆς ἀπέτεινε διαφόρους ἐρωτήσεις διὰ νὰ μάθῃ πὼς εὐρέθη μόνη μία κόρη τῆς ἡλικίας της εἰς ξένον τόπον. Ἦναγκάσθη τότε ἡ Αἰμιλία νὰ τὰ διηγηθῇ ὅλα καὶ τὸ ἔκαμε μὲ πολλὴν εὐκρίνειαν.

— Βλέπεις, παιδί μου, ποῦ φέρνει κάποτε τὸ μῖσος καὶ ἡ ζηλοτυπία; τῆς εἶπεν ὁ ἀγαθὸς γέρον μὲ καλωσύνην. Ἐγὼ θὰ σὲ κρατήσω κοντὰ μου ὅσας ἡμέρας παραστῆ ἀνάγκη καὶ θὰ τηλεγραφήσω εἰς τὸν προτέρα σου, ἀλλὰ πρέπει νὰ μοῦ ὑποσχεθῆς ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶσαι καλὴ καὶ θὰ διορθώσῃς αὐτὰ τὰ δύο ἐλαττώματα ποῦ ἔχεις καὶ ποῦ ἠμποροῦσαν νὰ σὲ φέρουν εἰς πολὺ ἄσχημον θέσιν.

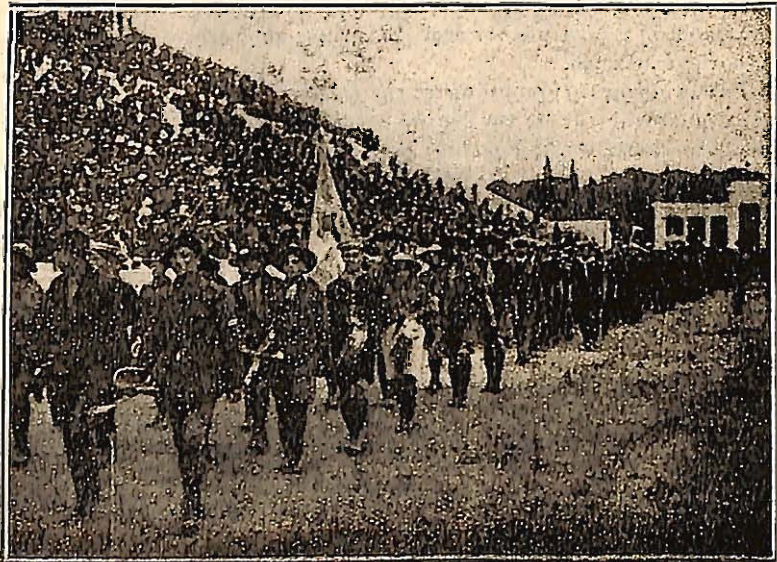
ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ Αἰμιλία ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπῆτι της, ἔτυχε τῆς συγγνώμης τοῦ πατρὸς της καὶ ὁ ἔτη βραδύτερον, ὅταν ἀπέθανεν ὁ κ. Μπιούτ, ὁ Αἰμίλιος ἀνελάμβανε τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐνυμφεῦετο τὴν ἐξαδέλφην του, ἡ ὁποία εἶχε γίνει ἓνας τέλειος τύπος καὶ ὑπογραμμὸς καλῆς νεας. ΤΕΛΟΣ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπιδείξεως τοῦ Σταδίου, ὁ Περιφ. Ἐφορος Ἀττικοβοιωτίας ἐξέδωκε τὴν κάτωθι διαταγὴν:

Ἡμερησία Διαταγὴ 16 Μαΐου 1922

Ἄγαπῆτοί συνάδελφοι,
Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς ὀλόκαρδα καὶ δι' ὕμων σύμπαντας τοὺς βαθμοφόρους καὶ προσκόπους σας διότι κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν τῷ Σταδίῳ προσκοπικὴν μας πανήγυριν κατεδείξατε ζῆλον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας θανμαστὸν καὶ ἀντοχὴν ἀπαράμιλλον, ὁποῖον ἔνεκα ἐθριαμβεύσαμεν.

Ἐφ' οὗ καὶ συγχαίρω ὑμᾶς καὶ τοὺς προσκόπους σας ὀλόθερμα.

Ἄγγελος Φέτης

Ἀθῆναι. — Τὸ Β' Σύστημα ἡ 1η καὶ ὁ 5 Ὁμάς Ἀθηνῶν ἔκαμαν κοινὴν ἐκδρομὴν εἰς Γλυφάδα τὴν 19ην Ἰουνίου ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Περιφ. Ἐφόρου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἡ Ἀγγ. Φέτης. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο ἡ ὀρχομωσία Δοκίμων. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ταύτην μετέσχον 115 Πρόσκοποι.

12η Ὁμάς Ἀθηνῶν. — Τὴν 12ην Ἰουνίου ὑπὸ τὸν Ἀρχηγόν τῆς κ. Πάντων ἐξέδραμεν εἰς Καισαριανήν, ὅπου παρέμεινεν ὅλην τὴν ἡμέραν, τῶν Προσκόπων αὐτῆς ἀσκηθέντων εἰς Ναυτικὰ Σήματα, διδασκθέντων τὰ ἄρθρα τοῦ Νόμου κτλ. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ταύτην μετέσχον 45 Πρόσκοποι.

— Περὶ τὴν μεσημβριανὴν γενομένης ἐνάρξεως πυρκαϊᾶς εἰς τὸν ἐλαιώνα ἐξ ἀπροσεξίας ἀγνώστου ἐκδρομῆος, κατέσβεσαν αὐτὴν οἱ Πρόσκοποι.

— Τὴν 19ην Ἰουνίου ἐγένετο δευτέρα ἐκδρομὴ ὑπὸ τῆς 12ης Ο. Α. εἰς Καρᾶν, μετασχόντων εἰς αὐτὴν 43 Πρόσκοπων. Καθ' ὁδὸν συνάντησις μετὰ τὴν 13ην Ο. Α. — Ψευδομάχη ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς 12ης.

13η Ὁμάς Ἀθηνῶν. — Τὴν 13ην Ἰουνίου ἡ 13η Ὁμάς ἐξετέλεσε τὴν πρώτην αὐτῆς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Πράκλειον, μετασχόντων εἰς αὐτὴν 39 Πρόσκοπων. Κατ' αὐτὴν ἐγένοντο ἐξετάσεις, ὀρχομωσία Δοκίμων, Διδασκαλία Σημάτων Ναυτικῶν καὶ γυμνάσια ἀνιχνεύσεως.

Τὴν 19ην Ἰουνίου ἐκδρομὴ εἰς Καρᾶν, μετασχόντων εἰς αὐτὴν 34 Πρόσκοπων. Συνάντησις μετὰ τὴν 12ην Ὁμάδα. Διδασκαλία πῆξεως σπητῶν ὑπὸ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ἐξετάσεως Δοκίμων, κρῦψιμο θησαυρῶν, Ἐπιστροφή εἰς Ἀθήνας εἰς τὰς 8,30.

Κερκύρα. — Ἡ 1η Ὁμάς Ναυτοπροσκόπων ἐξέδραμεν εἰς Πέζιμα, τοποθεσίαν ἀπέλοσαν 3 χιλιομέτρα. Οἱ Πρό-

σκοποὶ ἠσκήθησαν εἰς Σουηδικὰ γυμνάσια, πεζικὰς ἀσκήσεις καὶ νυκτερινὰς ἐφόδους.

Μιτυλήνη. — Οἱ Πρόσκοποι Μιτυλήνης ἐξέδραμον εἰς Θερμὴν, 12 χιλίωμ. μακρὰν τῆς πόλεως, καὶ παρέμειναν ἐκεῖ ἐπὶ διήμερον, ἀσκηθέντες εἰς διάφορα καὶ ποικίλα γυμνάσια.

Ἀρκαδοῦπολις. — Τὸ Σῶμα Προσκόπων ἀριθμεῖ ἐκεῖ 120 Πρόσκοπους καὶ ἐργάζεται κανονικᾶ. Εἰς μίαν ἐκδρομὴν παρὰ τὸν ποταμὸν Ἐργίνην, ὁ δεκαπενταετής Πρόσκοπος ἄ τάξεως Α. Ἀλβάνης ἔσωσε διὰ τῆς τόλμης καὶ ἐπιδεξιότητός του ἐκ βεβαίου θανάτου τὸ 25ετῆ ὑποδηματοποιὸν Ἀθ. Ἀγγελόπουλον, ὅστις εἶχε πέσει εἰς τὸν ποταμὸν καὶ θά ἐπνίγετο, διότι δὲν ἐγνώριζε νά κολυμβᾷ.

Λάρναξ (Κύπρον). — Οἱ Πρόσκοποι Λάρνακος ἐτέλεσαν ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆ ἑορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως προσκοπικὴν ἐπίδειξιν καὶ τὴν ἐπομένην ἐπικολούθησε δοξολογία, ψαλεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

ΟΙ ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΤΟΠΙΚΟΙ ΕΦΟΡΟΙ

Μακρᾶς Γεφύρας (περιφερείας Θράκης): Θεμιστ. Ἀργυρίου.

Σαράντα Ἐκκλησιῶν (περιφερείας Θράκης): Σ. Χασάπογλου.

Σμύρνης: Μ. Μιχαηλίδης.

Κάτω Παναγιᾶς (περιφέρεια Ἰωνίας): Ἐμμ. Μανθεάκης.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΟΠ. ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

Κάτω Παναγιᾶς. — Μέλη: Οἱ κ.κ. Κρ. Πιπέρας, Ἰω. Πανταζίδης, Π. Χατζηπέτρου, Περιφ. Παπαχατζιδάκης, Δημ. Χριστοφίδης, Ἄντ. Πικριδᾶς καὶ Κ. Ψαρὸς.

Γαλαζίου Ρουμανίας. — Μέλη: Οἱ κ. κ. Γ. Σφαέλλος, Μ. Ἀντύπας, Κ. Καρέμπης καὶ Α. Παπαδημητρίου.

ΑΡΧΗΓΟΙ

Ἀθηνῶν: Ρήγας Γ. Πάντος.

Σμύρνης: Ἀγγελομάτης.

Πατρῶν: Κ. Χριστοδουλιᾶς.

Βυλλίων (Ἀττικῆς): Λ. Δεληδημήτρης.

ΥΠΑΡΧΗΓΟΙ

Ἀθηνῶν: Κ. Κρίστης, Α. Στασινόπουλος, Γ. Βαχαβιόλος, Γ. Βλάβιανός, Γ. Ακμπανόπουλος.

Κηφισιάς: Δημητράκοπουλος.

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

Τοῦ Ἀρχηγοῦ Σμύρνης: Παπαδοπούλου.

Τῶν Ὑπαρχηγῶν 10ης Ἀθηνῶν: Βλ. Βαλασσοπούλου, 3ης Ναυτοπροσκόπων Θεοφιλᾶ.

Ἐνωμοτάρχου Κερκύρας Νικ. Δημοπούλου.

Ἐνωμοτάρχου Πειραιῶς, Μπήτρου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐργάκων Χαΐμ, Σμύρνην: Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σᾶς ἀποστάλαμε ταχυδρομικῶς ἀπόδειξιν καὶ 0.15, ὑπολειπόμενον ἀπὸ ἀγορᾶν ζητηθέντων ἐγκολπίων. Δι' ἰδίον ταχυδρομείου ἀπεστάλησαν ἐγκόλπια καὶ περιοδικά.

Σπυρίδωνα Δορέντζον, Τ. Τ. 902: Περιοδικὸν Ἀπριλίου συνέχων αὐτὴ μετὰ τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ σᾶς ἀπεστάλη.

Ι. Μαρούλην, Ἀρχηγόν, Καβάλλα: Ἐπιστολή σας 1ης Ἰουνίου ἐλήφθη συνδρομητῆ ἐνεγράφησάν. Σᾶς ἀπεστάλησαν περιοδικὰ καὶ σχετικαὶ ἀποδείξεις.

Δ. Τριανταφυλλίδην, Ἀδραμυτιῶν: Ἐπιστολή σας ἡς Ἰουνίου ἐλήφθη, σᾶς ἀπεστάλησαν ἀπόδειξις καὶ περιοδικά, ὡς καὶ κατάλογος ἀποθήκης. Σχετικῶς μὲ τὰς ζητούμενας, ὀδηγίας περὶ ἰδρύσεως Σώματος Προσκόπων, νομίζομεν ὅτι θὰ εἴσθε κάτοχος τοιούτων, ἀφ' ἧς σιγιῆς εἴσθε Ἰδρυτῆς-Ἀρχηγὸς Προσκόπων Ἀδραμυτιῶν.

Χρήστον Ζακόπουλον, Σμύρνην: Ἐπιστολή σας 16ης Ἰουνίου ἐλήφθη, σᾶς ἀπεστάλησαν περιοδικὰ καὶ σχετικὴ ἀπόδειξις. Εὐχαριστοῦμεν διὰ ὑποσχόμενην ὑποστήριξιν.

Ν. Κέπετζην, Αἰβαλίη: Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἀπεστάλησαν περιοδικὰ καὶ σχετικαὶ ἀποδείξεις.

Γ. Τζώρτζογλου, Σμύρνην: Ἐπιστολαὶ σας 17ης καὶ 28ης Ἰουνίου ἐλήφθησαν. Νέος συνδρομητῆς ἐνεγράφη ἀπεστάλησαν περιοδικὰ καὶ ἀποδείξεις. Εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν διὰ τὴν ἐκ μέρους σας ὑποστήριξιν περιοδικοῦ μας καὶ σᾶς συνιστῶμεν νὰ μὴ παύσετε διαδίδων τὸ τόσον ὠφέλιμον διὰ τὰ παιδιά «Ἔσο Ἐτοιμος».

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ *** ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΪΓΡΟΥ

Ὁ Γεν. Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Καίρῳ κ. Βλάϊκος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Περιοτήτων τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστράτων, δι' ἐγγράφου του ἀπέθεσε τὴν ἐμπιστευτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς διαξαγωγῆς διακοφοριῶν εἰς τοὺς διαφόρους ναοὺς, εἰς τοὺς Προσκόπους. Οὕτω ἀπὸ τῆς 15ος Μαΐου διενεργήθησαν ἐπὶ διακοφορίαι, συνελήγη δὲ τὸ ὅμικρον ποσὸν τῶν 29 ἰσῶν καὶ 41 Γροσῶν διατιμῆσεως.

Οἱ Πρόσκοποι Καίρου παρέστήσαν ὅλοι τὴν 22αν Μαΐου εἰς τὸν ναὸν Ἁγίου Νικολάου ὅπου ἐβῆλ ἡ δοξολογία διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐἵτα μετέβησαν εἰς τὴν Ἑλλ. Προσβίαν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν προσκοπικὴν μουσικὴν των, ἥτις ἐπαινεῖται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἐθνικῶν Ὑμνων καὶ τὸ «Γυιὸ τοῦ Ἀκτοῦ». Ἐν τέλει ἐστάλη τὸ κάτωθι τηλεγράφημα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα:

«Ἑλληνες Πρόσκοποι Καίρου εὐσεβῆστας ὑποβάλλουσι Ὑμετέρῳ Μεγαλειότητι ἐπ' ὀνομαστικῆ ἑορτῇ εὐκρινεῖς προσκοπικὰς εὐχὰς».

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΔΙΑΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Ἡμερησία Διαταγὴ 20ῆς Μαΐου 1922

Πρόσκοποι,

Ὅλοι σας βεβαίως γνωρίζετε ὅτι αὐριον ἔχομεν τὴν ἑορτὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Λατρευτοῦ μας καὶ Τετιμημένου Βασιλέως μας Κωνσταντίνου τοῦ ΙΑ'.

Ὁ πανηγυρισμὸς διὰ λόγους ἐκκλησιαστικῶν ἀναβάλλεται διὰ τὴν μεθαύριον Κυριακὴν 22αν.

Τὸ Ἔθνος δολοκλήρον θὰ πανηγυρίσῃ μεγαλοπρεπέστατά θὰ πανηγυρίσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐνδόξου μας Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ θρυλικὸς μας Βασιλεὺς. Εἶναι ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ δαιμονίου πνεύματός Του, ὠδήγησε τὸν δαφροστεφῆ Στρατὸν μας νικηφόρως καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Εἶναι ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος, εἰς τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν στρατηγικότητα τοῦ Ὁποίου δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντιπαραταχθῶσι καὶ νὰ ἀντίστώσιν αἱ χιλιάδες τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἐχετε ἀπόψιν βεβαίως καὶ σεῖς τὴς φοβερᾶς μάχης ὅπου ἐγένεον ὅτῳ πόλεμο τοῦ 1912 καὶ 13 εἰς τὸν Σαραντάπορον, στὰ Γιαννιτῶν - στὰ Γιάννινα, στὸ Κιλκίς, στὴν Κρέσνα κ.λ. καὶ κατ' ἐξέχουσαν μάχας ὁ ἐνδοξὸς μας Στρατὸς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μεγαλειβοῦλου μας Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἔδραψε διάφνας καὶ τιμὰς.

Καὶ ἐμεγάλωσε ἡ Ἑλλάς μας—παιδιά—μὲ τὰς μάχας αὐτὰς, μὲ τὰς μάχας τῆς Μικρᾶς μας Ἀσίας, ἀλλὰ τὸ ἔργον μας δὲν ἐκλείσθη—ὅπως συνήθως λέγει ὁ Λατρευτὸς μας Βασιλεὺς—ἡ ἀποκλιτάσις τοῦ Ἔθνους δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τώρα ὁμως φαίνεται ὅτι ἔφθασεν ἡ ὥρα μὲ τὸ λεβέντη μας Κωνσταντῖνον νὰ πάμε εἰς τὴν Πόλιν μας καὶ μέσα στὴν Ἁγίαν Σοφίαν.

Καὶ ὅπως πάντοτε παιδιά—κατὰ τὰς καθημερινὰς μας προσευχὰς—οὕτω καὶ αὐριον ὅλοι μαζί θὰ παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν νὰ χαρίξῃ ὑγείαν καὶ μακροήμερευσιν εἰς τὸν Λατρευτὸν μας αὐτὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος—ὅπως ὅλοι μας πιστεύομε—θὰ ὑπάγῃ μέσα στὴν Πόλιν στὸν θρόνον τῶν Βυζαντινῶν, καὶ θὰ ἀποκλιτάσῃ τὸ Ἔθνος καὶ θὰ κἀν Ἑλλάδα «σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς». Ζήτω ὁ Βασιλεὺς μας Κωνσταντῖνος!

Μᾶρ. Οἰκονόμου, Ἀρχ. Προσκόπων

Τὸ Ἐπίσημον Ὄργανον τῶν Βέλγων Προσκόπων «Le Scout» δέχεται προσκοπικὰ διηγήματα καὶ ἄλλα διάφορα πρὸς δημοσίευσιν.

Συνδρομὴ ἐτησίαι 6 φράγκα. Διεύθυνσις: Palais d' Egmont, Bruxelles.

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΕΞΑΓΩΓΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3. ΤΗΛΕΦ. 475
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΝΟΤΑΡΑ 64. 287

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ

ASIATIC PETROLEUM CO L^{TD}

— ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ —
ΒΕΝΖΙΝΗΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ, ΘΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ
ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Western Electric Company
Bell Telephone Manufacturing Company
Otis Elevator Company

ΑΠΟΘΗΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

Corn Products Refining Co

ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Farbrenfabriken Friedr. Bayer et Co
vorm

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ, ΧΑΡΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ, ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΜΕΛΑΝΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

= ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ =

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
'Εσωτερικού Δραχ. 10
'Εξωτερικού Φρ. Χρ. 12

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
'Εσωτερικού Δραχ. 8
'Εξωτερικού Φρ. Χρ. 10

Τὸ ταχυδ. 'Εξωτερικού Φραγ. 1. 'Εσωτερικού Δρ. 0.75
Διεύθυνσις περιοδικῶ = ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ = Νίκης 11 Ἀθῆναι
Adresse Revue = ESSO ETIMOS = 11. Rue Nikis Athènes